SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 51, П'ЯТНИЦЯ, 19 ГРУДНЯ 2014 РОКУ 1893 Vol. 121, No. 51, FRIDAY, DECEMBER 19, 2014 $2.00

Пам'ятаймо про Україну!

КОМЕНТАР

Три якості Верховної Ради

Петро Часто

Вже відразу 2 грудня, в голосуванні за новий склад Кабінету міністрів, Верховна Рада виявила помітну несконсолідованість – навіть якщо зовсім не враховувати „Опозиційного бльоку", демонстративно відсутнього в сесійній залі. Бо насправді те, що розділяє депутатів, не зводиться до чорно-білої картинки. І день 4 грудня, день створення парляментських комітетів і голосування за їхніх голів та заступників, засвідчив, що розходження – не випадкові і при цьому неоднозначні, кількаріневі.

Принаймні можна говорити про три якісні рівні українського парляменту VIII скликання. При цьому „антирівень" – антиукраїнська сутність вчорашніх „реґіоналів", тепер об'єднаних в „Опозиційний бльок" – містить дуже позитивний аспект: щодо нього і його „програми" у Верховній Раді ніхто вже не має жодних ілюзій. Це носії вже незмивного тавра.Тут залишається лише пильно стежити за подавані в „гарних папірцях" законодавчі ініціятиви, котрі, в цьому нема сумнівів, будуть підпорядковані тим самим антиукраїнським цілям, і до котрих тягнутимуться – а це вже сфера обов'язків Служби безпеки України – ниточки з Кремля.

Однак, дні 2 і 4 грудня – це ще й інший поділ, причини якого такі глибокі і болючі, що політики і заанґажовані політичні коментатори воліють про них не говорити або говорити, маючи на увазі несуттєві зовнішні ознаки, а не їхнє підґрунтя.

Якоюсь мірою можна погодитися з поглядом, що нинішній час – не для присікування до коаліції, не для відстороненої критики задля критики, не для чвар в середовищі, від єдности якого залежить доля Української держави. І в ім'я цього депутат, якщо він член фракції і, отже, член коаліції, повинен бути здатним, як казав поет, „наступити на горло власній пісні" і, згідно з узаконеним порядком, піднімати руку за колеґіяльно узгоджені рішення.

Чому ж не саме так почала свою діяльність нова Верховна Рада? Та тому, що вона, на жаль, не в такій мірі нова, як це намагаються подати стратеги депутатської коаліції та ідеологи її „правильного", позакритичного курсу.

Голосування і за кандидатури міністрів, і за парляментські комітети залишило по собі невеселе враження, що фракції обох визначальних бльоків, президентського і „Фронту змін", ведуть себе згідно з правилом – „переможців не судять". Може, й не судили б, якби ці переможці не дали підстав, що їх двоє. Тобто, насправді йдеться про дві перемоги, а звідси вже встигло виплисти і виплиatиме далі покищо непередбачне у своїх наслідках змагання за лаври, зокрема – за майбутні.

Ту обставину, що 2 грудня ледве-ледве вдалося призначити уряд і не вистачило часу на

(Закінчення на стор. 3)

„І будемо ходити в світлі Господнім"

Пастирське послання єпископів Української Католицької Церкви в США всечесним отцям, преподобним ченцям і черницям, семінаристам та дорогим вірним.

Христос Рождається!

„Слава во вишніх Богу і на землі мир людям благовоління". (Лк. 2: 14)

Наші приготування до великого празника Різдва Господа нашого, Бога і Спасителя Ісуса Христа наводять на думку пісню ангелів у Вифлеємі. Маємо добру нагоду, щоб розмірковувати над ними протягом цієї пори і, можливо, навіть дозволити цим думкам вплинути на наші новорічні постанови у час, як ми готуємося до приходу 2015 року. Особливо важливо пам'ятати обіцянки ангелів про мир у цьому році, бо, здається, так бракує його у ці дні. Нам потрібно нагадати, що, незважаючи на заголовки, які кричать про „нелюдяність людини до людини", Божий плян для нас відрізняється від того, нанесеного на світ захланністю окремих людей, яких холодні, прораховані амбіції і ненаситна жадібність не знають кордонів, убивць, для яких люди є лише інструментами, котрі будуть використані і викинуті, для яких життя не має жодної цінности.

Ця стародавня пісня була вперше почута у світі, який, хоча і віддалений від нас на два тисячоліття та розділений великим технологічним проваллям, не так вже і відрізняється в пляні людської природи. Чим був цей світ? Святий

(Закінчення на стор. 27)

Деталь з різдвяної картки Мирона Рижули, виданої Українським Народним Союзом у 2000 році.

Конґрес США простягнув Україні руку допомоги

11 грудня Сенат вищого законодавчого органу США одностайно ухвалив законопроект під назвою „Акт підтримки свободи в Україні", який передбачає надання Україні значної фінансової допомоги, озброєння та визначає Україну особливим військовим партнером США поза НАТО.

Окрім військової допомоги, документ також визначає напрямки сприяння Україні у сфері енерґетики, у боротьбі з російською пропаґандою та допомогу тимчасовим переселенцям. Мова іде і про запровадження додаткових санкцій проти Росії.

Ще того ж дня, 11 грудня, подібний проукраїнський законопроект дістав схвалення у Палаті представників Конґресу США. Однак, з остаточних версій цих обох документів було вилучено той пункт, в якому йшлося про надання Україні, Грузії і Молдові статус „головного союзника США, не члена НАТО".

Обидва законопроекти передбачають, серед іншого, що Президент США має право надавати допомогу Україні оборонними озброєннями, такими, як, наприклад, протитанкова чи бронебійна зброя або протиартилерійські радари, безпілотні розвідувальні апарати, системи захищеного зв'язку тощо, а також військовим навчанням.

Передбачено розширити невійськову допомогу Україні – на облаштування вимушених переселенців, на переорієнтацію експорту оборонних підприємств з Росії на інші ринки, – а також надати Україні термінову допомогу в галузі енерґетики за нинішніх умов нестачі палива і електроенергії, серед того й для зменшення залежности України від імпорту енерґоносіїв.

Щодо Росії документи визначають, що Президент США має запровадити санкції проти головного російського експортера військових товарів, компанії „Рособоронекспорт".

Крім того, вони також надають Президентові США право (але не вимагають) запроваджувати санкції проти російського енерґетичного сектора, зокрема проти „Ґазпрому", якщо ця компанія перекриє газ країнам НАТО, Україні, Грузії чи Молдові.

Передбачене і право Президента США запроваджувати санкції проти чужоземних

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна стала небезпечною

КИЇВ. – Через події у Донбасі Україна увійшла до п'ятірки найбільш небезпечних для журналістів країн, заявила 16 грудня міжнародна організація „Репортери без кордонів". Від травня по серпень на сході України загинули шестеро журналістів. Найнебезпечнішою країною для журналістів залишається Сирія, де цього року загинули 15 журналістів. В Україні було зафіксовано найбільшу кількість випадків викрадення журналістів – 33 особи. Загальна кількість журналістів, які загинули у світі, зменшилася порівняно з минулим роком до 66 осіб. Торік у різних країнах світу загинув 71 журналіст. *(Бі-Бі-Сі)*

Радилися експерти ринку

КИЇВ. – 5 грудня Американська торговельна палата в Україні провела експертний форум на тему „Захист національних експортерів на міжнародних ринках за допомогою інструментів Світової організації торгівлі", на якому представники уряду та підприємництва детально обговорили можливості захисту своїх торговельних позицій на міжнародних ринках. *(Вадим Шкляр)*

Триває голодування Надії Савченко

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України 16 грудня висловило черговий протест Росії у зв'язку з ситуацією довкола народного депутата Надії Савченко, яка оголосила голодування. Викликає стурбованість погіршення стану її здоров'я, тривале зволікання російської сторони з наданням їй необхідної кваліфікованої медичної допомоги. Росія продовжує виявляти зневагу до міжнародних норм захисту прав людини та порушувати свої зобов'язання, заявило МЗС України. *(Бі-Бі-Сі)*

Новим секретарем РНБО став Турчинов

КИЇВ. – Новим секретарем Ради національної безпеки і оборони (РНБО) 15 грудня став Олександер Турчинов. 11 грудня Верховна Рада прийняла у першому читанні зміни до закону про РНБО, секретар якої може брати участь у кадрових призначеннях, пов'язаних з безпекою та обороною, вносити на розгляд РНБО пропозиції щодо бюджету у цій сфері. Президент Петро Порошенко оновив склад РНБО, вивівши з неї міністра фінансів (зараз цей пост має Наталія Яресько), з'явилося прізвище голови Верховної Ради Володимира Ґройсмана. *(Бі-Бі-Сі)*

В Москві відмовилися від „Новоросії"

КИЇВ. – Офіційний Київ станом на 15 грудня не може назвати дату нового кола переговорів з мирного врегулювання у Донбасі. В Адміністрації Президента зазначають, що повний обмін полоненими та остаточне припинення вогню є неодмінними умовами та наголошують, що ініціятива зараз на російському боці. Прем'єр Росії Дмитро Медведев та Міністер закордонних справ Сергій Лавров заявляють про визнання того, що Донбас є частиною України. Ці заяви свідчать про те, що в Москві відмовилися від проєкту „Новоросія". Однак, стратегічна мета російського керівництва – мати вирішальний вплив на розвиток подій в Україні – залишилася незмінною. *(Радіо „Свобода")*

Закриють 70 вищих шкіл

КИЇВ. – Міністер освіти і науки України Сергій Квіт повідомив 16 грудня, що до кінця року в Україні мають закрити близько 70 вищих навчальних закладів. „Зараз у нас близько 300 вищих шкіл. Ми скорочуємо цю мережу. Ми висуваємо претензії до тих університетів, які не відповідають ліцензійним умовам. І тому до кінця року близько 70 університетів можуть зникнути", – пояснив він. Студенти цих шкіл відразу переводитимуться в інші навчальні заклади, а викладачі можуть знайти працю в інших школах. 1 липня Верховна Рада схвалила нову редакцію закону про вищу освіту, який передбачає фінансову автономію вищих шкіл, зменшення навантаження на викладачів і студентів, а також громадську контролю за якістю освіти. *(„Укрінформ")*

Сповідь американського майданівця

Колишній журналіст з „Голосу Америки", американець українського походження Юрій Саєвич брав участь в Евромайдані як боєць самооборони. Добровольцем записався у 28-ту сотню, був поранений у сутичці з „Беркутом". Напередодні річниці початку Революції гідности він поділився своїми спогадами з кореспондентами „Голосу Америки" Оксаною Лігостовою і Русланом Дейниченком. Нижче вміщуємо розповідь Ю. Саєвича.

„Я приїхав до Києва 1 січня, хотів просто побачити, що це таке – Майдан. Бачив багато кадрів з українського телебачення. Вже другого дня я знав, що буду тут до кінця. Навіть себе не питав, навіть не мусив вагатися, я знав, що буду тут.

18 лютого був поранений, досить серйозно. Це стріляли „беркутівці" з Криму. І їх було, може, вдесятеро більше. Вони пішли на нас з такою силою, з такою люттю, такою ненавистю! Як мене побили і я стікав кров'ю, то пішов туди, куди приїздила „перша допомога", чекаю на якусь допомогу – і бачу, що стоїть близько від мене „беркутівець", і він такий радий, так усміхається, дивлячись на мою кров. І кажу: „Ага, захотілося тобі твоєї України!". Хіба українець сказав би це?

Вони били тими своїми кийками, щоб вбивати. Я стовідсотково впевнений: дістали наказ вбивати. І вбивали. Я мав шолом на голові для мотоцикліста – розгарматали так, що нічого з нього не лишилось. Цей шолом врятував мені життя. Але іншим не врятував, там було багато, багато трупів...

Я дуже розчарований тим, що ніхто не покараний за такі звірства, за такі злочини! І не покарані ті, що приховували це все. Це просто неймовірно, як країна може існувати з таким правосуддям! Навіть того, що дав накази стріляти і командував тим усім, відпустили з суду. Як це може бути?

Я думаю, що моя присутність в Україні є, власне, доказом, що ніякої американської допомоги не було. Могутня країна, США, і висилає в Україну 69-річного каліку? Я був на Майдані і не бачив, ані щоб копійки хтось комусь дав. Просто не було хоч якого-небудь доказу, що американці причетні. І тому вони схопилися за цю подію, коли заступник Державного секретаря роздавала якесь печиво на Майдані. І вони, мовляв, тут – ага, ага, бачите?

...Ті дні на Майдані – це був найкращий час мого життя. Дуже мене радує, що Майдан створив цей новий дух серед українців. Українці були відомі тим, що кажуть: моя хата скраю, нічого не знаю. І це наставлення Майдан розвіяв. І від того створилася та добровольча стихія. Я так це люблю – коли звичайні люди беруть участь у житті країни і не нарікають на владу, – а могли б, – натомість ідуть і роблять. І також мені подобається, що цей дух перекинувся на діяспору.

Я тепер собі хочу знайти якесь заняття, якусь функцію на сході. Якесь волонтерство. Думав взяти курси санітара на полі бою. Що-небудь, що-небудь...

(„Голос Америки", 21 листопада)

НА ТЕМИ ДНЯ

Анна Нетребко підтримала сепаратистів

Левко Хмельковський

Коли солістка Маріїнського театру опери і балету в Санкт-Петербурзі Анна Нетребко стала зіркою світової опери, закордонні українці висловили надію, зважаючи на її прізвище та народження на Кубані, в Краснодарі, що вона має українське походження. Сама солістка не поспішала з підтвердженням такого припущення. 7 грудня, коли народна артистка Росії А. Нетребко вручила сертифікат на 1 млн. рублів голові „парляменту Новоросії" – союзу самопроголошених Донецької і Луганської республік Олегу Царьову ніби на допомогу Донецькому національному театру опери і балету ім. Анатолія Солов'яненка та ще й зфотографувалася з прапором „Новоросії", ілюзії щодо українського походження артистки розвіялися. Дарування сталося під час Міжнародного культурного форуму в Санкт-Петербурзі.

О. Царьов заявив: „Донецьк не здавався точно так, як колись не здавався Ленінград. Для нас важлива ця допомога, але вона важлива не тільки як гроші, а як підтримка. Нам в Новоросії важлива підтримка всіх росіян". Він пообіцяв запросити А. Нетребко на гастролі і подарував прапор, під яким, за його словами, „ополченці воюють з українськими військами". Артистка відповіла, що обов'язково приїде в Донецьк, де вона ще не виступала.

Вчинок А. Нетребко викликав осуд передовсім в Австрії, де вона має громадянство. Авіокомпанія „Austrian Airlines", яка використовувала портрет співачки у своїй рекламі, відмовилася від контракту з нею. Представник Міністерства закордонних справ Австрії заявив австрійській телерадіокомпанії ORF: „Вона фотографувалася з східньоукраїнським сепаратистом, який перебуває в санкційному списку Евросоюзу, та його прапором. Ясно, що такі фотографії будуть негайно використані в пропаґандистських цілях. У будь-якому випадку, це політична заява".

Сама А. Нетребко написала у соціяльних мережах: „Я як російського, так і українського походження, і моє серце розривається, коли я бачу бої та руйнування. Ця пожертва – не політичний акт. Я просто хочу, щоб бойові дії закінчилися якнайшвидше". Щодо фотографування з О. Царьовим вона написала: „Присутність прапора не плянувалася і я була не готова. Насправді я не впізнала О. Царьова і лише пізніше збагнула, що це таке".

Відома діячка української культури Олена Мозгова сказала про вчинок А. Нетребко: „Талановита співачка, але великий талант не може компенсувати відсутність розуму".

Олег Царьов і Анна Нетребко з прапором „Новоросії". (Фото: „Кореспондент")

Конґрес США..

(Закінчення зі стор. 1)

фінансових інституцій, які фінансуватимуть ті російські компанії й сектори економіки, щодо яких США застосують свої санкції.

Для набуття чинности документ має підписати Президент Барак Обама – або ж він може вжити своє законне право вето.

Тим часом того ж дня, 11 грудня, Б. Обама виступив з критикою на адресу Конґресу – саме з тієї причини, що американські законодавці домагаються нових санкцій проти Росії. Він попередив, що це може бути контрпродуктивним і стратегічно помилковим: такі заклики можуть підірвати єдність США і Европи, для якої економічні наслідки цих санкцій значно вагоміші, ніж для Вашінґтону, і тим самим допомогти Президентові Росії Володимирові Путінові, який прагне розколоти міжнародні зусилля, спрямовані проти нього.

Б. Обама наголосив, що вже чинні нині санкції дуже успішні саме через те, що США постійно домагалися не мати в них великих розбіжностей з европейцями. Тому, підкреслив Б. Обама, до стратегічної зміни політики В. Путіна може змусити тільки те, що Европа і США будуть єдними у ставленні до цього питання.

14 грудня „Акт на підтримку свободи України", погоджений в обидвох палатах Конґресу, передано у Білий Дім.

Міністерство закордонних справ України 14 грудня від імені українського уряду висловило глибоку вдячність Конґресові США за ухвалення „Акта на підтримку свободи України".

Натомість Міністерство закордонних справ Росії виступило з критикою на адресу США, назвавши документ таким, що має „відверто конфронтаційний характер".

(Еспресо ТВ, Радіо „Свобода")

Три якості...

(Закінчення зі стор. 1)

парляментські комітети і комісії, законопослушні коаліціянти пояснюють недосвідченістю речника Володимира Гройсмана, який, мовляв, не зміг втримати у своїх руках хід засідання і, перш ніж перейти до голосування за Кабінет міністрів, мусів тричі зробити перерву.

Тим часом річ була в іншому – у підкилимній боротьбі за міністерські крісла, хоч упродовж двох тижнів до того дня „Бльок Петра Порошенка" і „Народний фронт" урочисто обіцяли, що в основі призначень лежатиме не партійно-квотний принцип, а тільки критерії фаховости і реформаторський потенціял кандидатів. Не було випадковим, що обговорення кандидатур на засіданнях однієї й іншої фракцій були закритими, на них журналістів не допустили.

Відтак виникла запекла сварка з приводу способу голосування – пакетом чи поокремо. Пакетний спосіб, як згодом виявилося, був важливий для президентської фракції і „Фронту змін", так і голосували, а позаяк вислід стався на межі тріюмфу, то це невигідно відтінило депутатів, котрі не віддали свої голоси за новий склад уряду. Захисники коаліційної єдности негайно накинулися на цих „відступників", швидка на суд преса назвала їх „противсіхами", пішли безглузді чутки, що це сиґнал від голови Дніпропетровської обласної держадміністрації Ігоря Коломойського, який, мовляв, плекає власний політичний проєкт, що не збігається з проєктом київської влади.

Тяжко повірити, але українські засоби масової інформації, за дуже малими винятками, не піднялися до незалежного погляду на ці події, за трьома соснами не побачили лісу, роблячи акценти на формальних ознаках, а не на тому, що за неголосуванням стоять не „противсіхи", а безпосередні представники Революції гідности, безпосередні післанці Майдану. Революційна чутливість, а також чутливість професійна безпомильно підказала молодим депутатам, вчорашнім журналістам, що пакетне голосування несе якусь капость. Свобода слова в Україні – занадто дорога цінність, аби рискувати нею, погоджуючись на тихцем, невідомо з якою метою підсунуте для голосування міністерство з інформаційної політики.

Що Верховна Рада й VIII скликання залишається конґльомератом трьох політичних, світоглядних і моральних якостей – антиукраїнської, „майжеукраїнської" і безкомпромісно української – засвідчили обставини голосування за парляментські комітети і комісії, коли ледве не дійшло до бійки.

У цьому голосуванні віддзеркалилася вся непорядність досі не викоріненого українського політиканства. Згідно з попереднім парляментським рішенням, у кожен комітет має входити не менше 11 депутатів. Тим часом „досвідчені" наввипередки пропонували себе у комітети, пов'язані з доступом до грошових потоків: в Комітет податкової і митної політики записалося 33 депутати, Правової політики та правосуддя – 32, Аґрарної політики та земельних справ – 30, Бюджетного комітету – 26, Паливно-енерґетичного компексу – 23. Охочих працювати у таких важливих комітетах, як з питань сім'ї і молоді, соціяльної політики, пенсійного забезпечення, культури і духовности, науки і освіти виявилося мало – по п'ять-шість осіб.

Для молодих депутатів-революціонерів це було гидке видовище. Вони рвалися до трибуни, зокрема славнозвісний сотник з часів Майдану Володя Парасюк. І тут хтось з „Бльоку Петра Порошенка" мав необачність кинути йому: „Заспокойся, тут не Майдан". Спалахнули взаємні образи, зірвалися з місць декілька десятків депутатів. Бійки не виникло, але до неї було вже дуже близько.

Як от і 9 грудня, коли депутати від Радикальної партії Олега Ляшка заблькували парляментську трибуну, справедливо протестуючи проти неочікуваної з'яви серед керівників комітетів колишніх „реґіоналів", котрі голосували за „диктаторські закони" 16 січня.

Помалу, крок за кроком відступає „нова" влада від сподівань третього Майдану, цими відступами наближаючи Україну до Майдану четвертого. Принаймні все прискіпливіше суспільство буде ставитися до обох чільних політичних середовищ – „президентського бльоку" і „Народного фронту", очікуючи від них несхитної вірности ідеалам Майдану.

І є велика надія на командирів і вояків добровольчих батальйонів, нині вже депутатів Верховної Ради. Є велика надія на тваринний страх перед ними тих охоронців старої системи, котрі вперто не бажають для України докорінних змін. Саме цей страх змусив депутатську більшість 11 грудня скасувати постанову від 9 грудня і таки вигнати з керівництва комітетами 15 депутатів, які 16 січня віддали свої голоси в ім'я диктатури „реґіоналів".

Суперкритичний львівський телеведучий Остап Дроздов пише: „Зараз усе залежить від самого Порошенка, від його амбіції стати іншим главою держави, а не просто черговим. Його перші пів року дуже двозначні. Покищо перемагає форма над змістом. Він уміє себе презентувати, але забуває: цим вже не здивуєш людей, які можуть з ним розмовляти так само розкуто, як з сусідом через паркан… Перше попередження Порошенко отримав: вдвічі обвалився його рейтинґ, він почув вигуки „Ганьба!" прямо в очі. У нього нема вибору: або він стає президентом Майдану, або закінчить крахом… Страх стати новою жертвою Майдану може підштовхнути його до авторитаризму, до полегшеного варіянту путінізму і, можливо, наступний Майдан буде ліквідовано зі ще більшою жорстокістю і дискредитовано як „проєкт" Кремля…".

Схоже, цей завжди гострий автор забув, що в сьогоднішніх умовах, тобто в парляментсько-президентській країні, не менша, а навіть більша відповідальність лежить на плечах прем'єр-міністра.

Що ж стосується Президента П. Порошенка, то, на наш погляд, ближчий до правди колишній Президент Грузії Михайло Саакашвілі: „Я переконався, що Порошенко дуже добре усвідомлює неординарність ситуації і готовий на дуже радикальні підходи…Він пережив глибоку еволюцію".

Проблемою, як віддзначає М. Саакашвілі, є драматична обмаль часу: „Щоб врятувати країну, в української політичної еліти є шість місяців, це максимум. Тому не можна втрачати жодного дня".

Від кого рятувати – відомо. Україна має не одного ворога, але й не двох, просто він подвійний. Хто її розкрадає і знесилює зсередини, той служить московському аґресорові. Тому Президент і прем'єр Арсеній Яценюк повинні злитися в одну політично-людську волю – тоді й перемога буде подвійна, одна на двох. То буде історична перемога України і української свободи.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Підписано угоду з Євробанком

БРЮСЕЛЬ. – 15 грудня міністер закордонних справ України Павло Клімкін та керуючий директор Европейського банку реконструкції та розвитку (ЕБРР) Рікардо Пуліті підписали кредитну угоду між Україною та ЕБРР щодо модернізації маґістрального газопроводу „Уренґой-Помари-Ужгород". Метою проєкту є збільшення ефективности та комерційної привабливости діючих транспортних маршрутів, зменшення неґативного впливу на навколишнє природне середовище, підвищення надійности постачання природного газу европейським споживачам через територію України. Перший транш на фінансування проєкту (150 млн. евро) виділить Европейський інвестиційний банк. *(Міністерство закордонних справ)*

Обстріляли спостерігачів ОБСЕ

ДОНЕЦЬК. – Організація з безпеки і співпраці в Европі (ОБСЕ) повідомила, що спостерігачі її Спеціяльної моніторинґової місії в Україні потрапили 15 грудня під обстріл біля Донецького летовища. Це сталося, коли місія спостерігала за ротацією українських військ, які базуються на летовищі. Прибули три військові вантажівки з 36 українськими військовими, продуктами харчування і водою. Автами за згодою обох сторін керували водії з угруповання „ДНР". Біля терміналу їх змінили українські бійці. Коли авта з українськими водіями поверталися, сепаратисти відкрили вогонь з автоматичної зброї. *(Радіо „Свобода")*

Дипломати зібрали гроші

ОДЕСА. – 13-14 грудня у концертно-виставковому комплексі Одеського морського двірця відбувся Четвертий благодійний дипломатичний Різдвяний ярмарок, у якому взяли участь понад 20 генеральних і почесних консульств, акредитованих в Одесі та Ялті, національних культурних центрів, громад і діяспор, а також Місія Европейського союзу з прикордонної допомоги Україні та Республіці Молдова. На ярмарку було зібрано 136.9 тис. грн., які будуть спрямовані на придбання медичних компресорів для обласної дитячої клінічної лікарні. *(Міністерство закордонних справ)*

В Криму шукають гривню

СИМФЕРОПІЛЬ. – Через падіння російського рубля в анексованому Криму почався валютний ажіотаж, люди кинулися скуповувати все, що є в пунктах обміну. Беруть доляр, евро і гривню за будь-яким курсом, тому що він постійно зростає, і люди хочуть встигнути купити за нижчим. Станом на 16 грудня за 1 дол. в обмінниках Симферополя просили 77 руб., за 1 евро – 94 руб., за 1 грн. – 3.4 руб. Курс валют прямо відображається на цінниках у кримських крамницях, де продавці не встигають міняти вартість товару. *(„Українська правда")*

Швайцарія приєдналася до санкцій

БЕРН. – Швайцарія 16 грудня приєдналася до нових санкцій Евросоюзу проти сепаратистів в Україні. До нового санкційного списку ввійшли п'ять самопроголошених організацій на сході України та 13 їх чільних представників. Усі вони активно підтримали дії і політику, які підривають територіяльну цілісність, суверенітет і незалежність України, ведуть до подальшої дестабілізації. Швайцарія також заборонила фінансові взаємини з п'ятьма партіями і громадськими організаціями „ДНР" і „ЛНР". *(„Українська правда")*

Демонтували 504 пам'ятники Ленінові

КИЇВ. – За рік в Україні демонтували 504 пам'ятники Володимирові Ленінові, повідомив 9 грудня Український інститут національної пам'яті. Серед провідників „ленінопаду" – Хмельницька та Вінницька області. Але в Україні залишається ще понад 1,700 пам'ятників В. Ленінові. У день розпаду СРСР їх було понад 5,500. Голова інституту Володимир В'ятрович вважає, що тепер цю „революційну ініціятиву" має довести до завершення держава. *(Радіо „Свобода")*

АМЕРИКА І СВІТ

Конґрес схвалив оборонний бюджет

ВАШІНҐТОН. – 12 грудня Конґрес США схвалив оборонний бюджет країни на фіскальний 2015 рік. Згідно з документом, загальний обсяг витрат на військову сферу складе понад 584 млрд. дол. У бюджет закладені невідкладні витрати на військові операції проти ісламістів в Іраку і Сирії. Зокрема 3.4 млрд. дол. будуть використані на операцію „Непохитна рішучість", що проводиться в рамках боротьби з „Ісламською державою". Ще 1.6 млрд. дол. буде виділено на озброєння іракських курдів, які ведуть бойові дії проти „Ісламської держави". Схвалений документ документ розширює військову підтримку для помірних сирійських повстанців. При цьому в бюджеті накладаються обмеження на поетапне закриття в'язниці Ґвантанамо на Кубі, яке підтримує Президент Барак Обама. Продовжено заборону на переведення ув'язнених Ґвантанамо до США. *(„Дзеркало тижня")*

Росія для Грузії – не братська країна

ТБІЛІСІ. – 13 грудня грузинський „Клюб реформаторів", очолюваний колишнім Міністром оборони Грузії Дмитром Шашкіним, пропонує запровадити заборону на використання російського триколора та ув'язнювати порушників цієї заборони на два роки. Цей крок викликаний тим, що в останні дні на видних місцях центральних вулиць Тбілісі з'явилися великого розміру реклямні банери російської авіокомпанії „Аерофлот" з зображенням державного прапора цієї „вороже налаштованої щодо Грузії держави". Наголошується, що для грузинів Росія не є братською країною, оскільки вона окупувала 20 відс. територій Грузії, а також те, що 75 відс. грузинів на загальному плебісциті підтримали проевропейський курс країни, і те, що Росія не є головним торговельно-економічним партнером Грузії. *(„Кореспондент")*

Москва не припиняє провокацій

СТОКГОЛЬМ. – 13 грудня російський військовий літак ледве не зіштовхнувся з пасажирським літаком над шведським містом Мальме. За словами командувача військово-повітряними силами Швеції генерал-майора Мікаеля Байдена, транспондери літака, які роблять літак видимим для комерційного радара, були вимкнені, і шведські винищувачі злетіли в небо, аби впізнати повітряне судно, яке виявилося російським військовим розвідувальним літаком. М. Байден повідомив, що пасажирський літак, який прямував до Польщі, мусів змінити курс, аби уникнути зіткнення. В останні місяці Росія збільшила свою військову присутність у реґіоні Балтійського моря, що змусило чільних шведських політиків говорити про початок нової „холодної війни". Літаки НАТО, у свою чергу, почали здійснювати повітряне патрулювання над Балтійським морем, а кількість військового контингенту у країнах Балтії та Польщі збільшено. *(Радіо „Свобода")*

В Китаї пом'янули нанкінську трагедію

ПЕКІН. – 13 грудня китайський Президент Сі Цзінльпін взяв участь у відзначенні на державному рівні річниці Нанкінської різанини. Китай заявляє, що у 1937 році японські війська, які зайняли Нанкін, убили близько 300 тис. мирних людей. Стосунки між Китаєм та Японією в останні роки були напруженими. Країни сперечаються через острови у Східньокитайському морі, а також через те, що Японія вшановує у храмі Ясукуні своїх загиблих, серед яких є військові злочинці. Нинішня поминальна церемонія, присвячена 77-ій річниці різанини в Нанкіні, – це одне з трьох нових державних свят, пов'язаних з китайсько-японським конфліктом. Подію відвідали близько 10 тис. людей, які відзначили пам'ять загиблих хвилиною мовчання. „Кожному, хто намагається заперечити різанину, не дозволять це зробити історія, душі 300 тисяч жертв, 1,3 мільярда китайців і всі люди світу, які люблять мир і справедливість", - сказав Сі Цьзінпін у своєму виступі. *(Бі-Бі-Сі)*

АКТУАЛЬНЕ

В Росії приховують число жертв

Левко Хмельковський

Кожна війна призводить до людських жертв. Не становлять винятку й бойові дії на сході України. Преса і телебачення України та світу постійно подають вістки про загибель українських вояків та репортажі про вшанування їхньої пам'яті, урочисті похорони. Такі публікації є майже в кожному числі „Свободи". Вони загинули у двобої з аґресором і стали героями. А сам аґресор – уряд Росії – намагається приховати від світу і власного народу загибель російських вояків на Донбасі.

До цього Президента Росії Володимира Путіна і його поплічників змушує їхня ж брехня про те, що на українській землі російські солдати не воюють. Але поява загиблих змусила Кремль підправити брехню: В. Путін 26 серпня заявив, що російські вояки патрулювали кордон і могли опинитися на українській території. Далі у Кремлі почали розповідати про колишніх вояків, які поїхали в Україну повоювати під час своїх відпусток.

Цю брехню у світі давно викрито, але самим брехунам йдеться не про світ, а про те, щоб власний народ не дізнався про непотрібні йому жертви війни. Важко приховати правду, адже вбитих привозять для поховання в рідні міста й села. Спершу урядова пропаґанда брехала про те, що вони загинули під час військових навчань в Росії, але значне число вбитих зробило такі пояснення нелогічними.

Після тривалого відмовчування та секретних поховань псковських десантників у Росії нарешті публічно визнали, що в Україні гинуть їхні солдати. Про це заявили члени президентської ради з прав людини Елла Полякова та Сергій Кривенко. Тисячі сімей шукають своїх рідних, покликаних до війська. До пошуку правди приєдналися об'єднання солдатських матерів. Матері готові їхати в Україну шукати своїх синів, як вони їздили раніше до Чечні. 27 серпня голова Комітету солдатських матерів Росії Валентина Мельникова повідомила, що російських солдатів насильно відправляли воювати на схід України, і на Донбасі перебуває 15 тис. росіян.

Голова такого комітету Олена Васильєва з Санкт-Петербургу повідомила, що вже загинули понад 4,000 російських вояків. Активісти російської групи „Вантаж-200" – з України в Росію" склали таблицю втрат у 11 військових з'єднаннях Росії. У ній – 4,360 убитих.

Одеський журналіст Сергій Горицвіт, який теж досліджував це питання, запитує в листі до „Свободи": „У російських військових комісаріятах завербовано 36,062 особи. З них повернулося додому 10,875 осіб. А де ще 25,187? Враховуючи, що з 18 тис. членів бандитських формувань близько 10 тис. складають саме російські найманці, можна стверджувати, що близько 15 тис. з них вже вбиті на українській землі".

В. Путін був змушений підписати закон про грошові компенсації сім'ям солдатів, які загинули чи пропали безвісти „на навчаннях". Він оцінив життя російського солдата в 14 тис. рублів. Цей закон набере сили лише з 1 січня 2016 року.

Приховування числа жертв в Росії має сумну традицію. Так було під час аґресії в Афганістані, двох воєн в Чечні.

2 січня 2002 року Радіо „Свобода" оголошувало: „Найближчим географічно від України збройним конфліктом є війна в Чечні, яка триває понад два роки і три місяці. І практично не минає й дня, щоб з Чечні не повідомили про убитих та поранених. Міністер оборони Росії Сергій Іванов повідомив, що від серпня 1999 року – початку бойових дій на Північному Кавказі – загинуло 2,355 російських військовослужбовців і понад 6,000 поранено. Такі офіційні дані про втрати російської армії на думку багатьох оглядачів та представників Комітету солдатських матерів Росії значно занижені". Можна навести ще ряд таких заяв.

Російське командування намагається не ввозити трупи загиблих до Росії. У соціяльних мережах вже були оприлюднені фільми, коли трупи росіян скидали у викопані вздовж доріг рови. Росія зайнялася проблемою утилізації трупів своїх солдатів. З цією метою в Ростовську область доставили розроблені в Санкт-Петербурзі мобільні крематорії „ІН-501К" на базі вантажних авт „Вольво". О. Васильєва повідомила, що їх бачили свідки біля українського кордону. „Прем'єр Росії Дмитро Медведєв передав військовим шість пересувних крематоріїв", – стверджує О. Васильєва. Спочатку мобільні крематорії розробляли для утилізації трупів бездомних або хворих тварин, а тепер їх пристосовують для людей.

В. Путін досконало розуміє усю небезпеку для свого режиму поширення в Росії інформації про людські втрати у бойових діях на сході України. Але правду не заховати, і пересічні росіяни можуть запитати у нього, чи потрібна їм ще одна кровопролитна війна, коли не зажили рани Другої світової, афганської та чеченської воєн? Чи повинні російські юнаки гинути на чужій землі задля примарних імперських амбіцій свого президента?

Українські вояки чекають на спальні мішки

КИЇВ. – Благодійна організація „Ukrainian Freedom Fund" (UFF) допомагає забезпечувати гостро необхідне спорядження для українських вояків у Донбасі та перевозить для них дари. Завдяки щедрості Канади, 30 тис. українських військових отримають нову зимову уніформу. Однак, тільки у 15 відс. вояків, які захищають Україну, є спальні мішки, які дозволяють солдату хоча б на деякий час відсторонитися від бою і відпочити між обстрілами артилерії. Без повноцінного сну вояки швидко втомлюються, що призводить до втрати пильності і, в найгіршому випадку, до загибелі.

Взимку вояки сплять на морозі. (Фото: „Ukrainian Freedom Fund")

UFF та Світовий Конґрес Українців закликають донорів по всьому світу пожертвувати 100 дол. на закупівлю якісних зимових спальних мішків для кожного вояка. Спальні мішки доставлять безпосередньо військовим волонтери, дружини, подруги, сестри і матері, які не припиняють підтримувати захисників впродовж тривалого зимового сезону.

Виконавчий директор UFF Алла Бронішевська зазначила: „Це прекрасна можливість для наших волонтерів дійсно щось змінити. Ми дуже раді, що збільшується кількість небайдужих, які надають матеріяльну підтримку солдатам, які потребують цього найбільше. 10,000 спальних мішків зараз є найціннішими подарунками для наших хлопців".

Донори можуть внести пожертви безпосередньо через „Ukrainian Freedom Fund" на офіційному веб-сайті: www.ukrfreedomfund.org. Фундація „Україна-США", Вашінґтон, округ Колюмбія, є партнером UFF і ви можете зробити свою пожертву через них. Будь ласка, не забувайте позначити „для UFF SB". Координатором проєкту і основною контактною особою в Києві є Вікторія Назаренко. Електронна пошта: vnazarenko@ukrainianfreedomfund.org. Тел.: (380-44) 594-9303.

Ukrainian Freedom Fund

Виставка до річниці Евромайдану

Тетяна Будар

Бережанські бібліотекарі розповідають читачам про Майдан. (Фото: Тетяна Будар)

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У районній бібліотеці ім. Тараса Шевченка з 14 листопада демонструється викладка газетно-журнальних матеріялів „Вистояли! Заради гідности!", присвячена річниці Революції гідности.

На виставці можна побачити копії статтей та ілюстрацій про студентський спротив у Києві та інших містах України, багатотисячні віча на Майдані.

Цим визначним подіям був присвячений також „Поетичний глобус" за темою „Вони захищали гідність народу".

Смертельно хворі не мають допомоги

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Уже не один рік у нашій області йдеться про будівництво госпісу. Ця тема особливо актуальна ще й тому, що наша область входить у трійку з найвищим рівнем онкозахворювань, який за останні три роки зріс з 208 чоловік на 100 тис. населення до 232. А саме безнадійно хворі на рак найбільше потребують такого повноцінного медико-психологічного закладу.

У Кіровограді вже зробили певні кроки у цьому напрямку, але справа знову загальмувала. На останній сесії міської ради фонди, виділені на цю справу, знову перерозподілили.

Михайло Макаревич, обласний спеціяліст з паліятивної та госпісної допомоги пояснює: „Паліятивної допомоги, яка дозволяє поліпшити якість життя пацієнтів та їхніх сімей, які зіткнулися з проблемами смертельного захворювання, шляхом запобігання і полегшення страждань, а також наданням психосоціяльної і духовної підтримки, потребують не менше 80 відс. хворих з невиліковними формами онкологічних захворювань. У 2013 році на Кіровоградщині її потребували майже 10.5 тис. осіб. А якщо врахувати і їхніх родичів, які у час, коли близька людина доживає останні дні, мають бути поруч, то ця потреба утричі вища".

М. Макаревич переконаний, що області необхідний госпіс як мінімум на 100 ліжок, і він повинен мати статус обласного, аби не відмовляти у допомозі мешканцям найвіддаленіших сіл, які найбільше потребують такої допомоги.

У місті ще позаторік з ініціятиви тодішнього заступника міського голови Лариси Андреєвої у міському бюджеті заклали 500 тис. грн. на підготування проєктно-кошторисної документації реконструкції одного з корпусів міської лікарні, де можна було б розмістити госпіс. З'явилась надія, що госпіс відкриють. Але гроші використали на ремонт даху тієї ж лікарні.

Найбільша проблема безнадійно хворих – вчасне знеболювання. Для цього дозволили таблетований морфій, але це повністю не зняло проблему.

Пояснює лікар-онколог Андрій Гардашников: „Для продажу таблеток морфіну аптеці необхідна ліцензія. На всю область єдина аптека має таку ліцензію. Отже, якщо мешканці віддалених сіл хочуть отримувати таблетки, вони мають їхати до Кіровограду. Нагадаю, що це пацієнти з нестерпним болем, найчастіше у вкрай важкому стані. На день потрібно від шести до 24 і більше таблеток. Отож коли лікар виписує 10 або 30 таблеток – це знущання над хворим... Дозволено виписувати для паліятивного хворого таблетки для лікування протягом 15 днів. Прикриватися боротьбою із зловживаннями наркотиками та немедичним їх використанням – марна справа. Люди вимушені помирати в муках. Паліятивним хворим легше знайти наркотики для знеболення у злочинному світі, ніж легально отримати належну медичну допомогу в тій системі охорони здоров'я, яка існує в Україні".

Громадськість та благодійні організації провели форум „Право на життя без болю", де вимагалося припинити катування хворих з невиліковними хворобами. М. Макаревич створив групу у соціяльній мережі Facebook, оголошено число телефону гарячої лінії. Це покищо і все, що можна запропонувати людям, які ведуть постійну, виснажливу війну з болем…

Синьо-жовті барви в Росії

Пофарбована „Катюша" в Новосибірську. (Фото: Радіо „Свобода")

НОВОСИБІРСЬК. – 12 грудня невідомі пофарбували у синьо-жовтий колір деталі Монумента слави і написали „Азов" на одній з стел. Зображення українського прапора появилось на башті танку Т-34, а установка залпового реактивного вогню БМ-13 „Катюша" пофарбована майже повністю.

Пам'ятник Володимирові Ленінові теж пофарбований у синьо-жовтий колір, на постаменті написано „Слава Украине!".

Монумент слави встановлений у місті в листопаді 1967 року. Біля нього стоїть почесна варта, яка усе ж не зауважила дій фарбувальників. Поліція розпочала слідство. *(Радіо „Свобода")*

АМЕРИКА І СВІТ

Росія порушує важливий договір

ВАШІНҐТОН. – 12 грудня у Палаті представників Конґресу відбулися слухання з приводу порушень Москвою Договору про ліквідування ракет середньої і меншої дальности (РСМД). Мова йшла про економічні та військові заходи, котрі може вжити Вашінґтон, щоб утримати Росію в рамках договору. „Якщо ж Москва відмовиться робити це, ми повинні вжити заходів, щоб вона не отримала істотної військової переваги", – сказав у виступі перед законодавцями представник Департаменту оборони Браєн МакКеон. Угода 1987 року між СРСР і США стала першим документом про ліквідування всіх ракет наземного базування з засягом дії від 500 до 5,500 кілометрів. У липні цього року США прямо звинуватили Росію у недотриманні даного договору. *(Українські національні новини)*

Папа не зустрінеться з Далай-ламою

РИМ. – 12 грудня до Вічного міста прибув на щорічну конференцію лавреатів Нобелівської нагороди миру Далай-лама, духовний провідник Тибету. Тим часом офіційний представник Ватикану повідомив, що Папа Францішек не матиме зустрічі з Далай-ламою. Нібито відмова Папи духовному і політичному провідникові Тибету у зустрічі пояснюється „зрозумілими причинами, що стосуються делікатної ситуації" з Китаєм: йдеться про небажання провокувати переслідування католиків в Китаї. Далай-лама відомий у всьому світі своїми великими зусиллями, спрямованими на порозуміння і діялог між усіма религіями. *(УНІАН)*

Ілюзії щодо Росії – зайві

КОПЕНГАҐЕН. – 12 грудня відомий данський політик і колишнній Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен заявив, що путінська Москва не дозволить припинити кризу на Донбасі, оскільки їй конче потрібні заморожені або відкриті конфлікти, щоб у цей спосіб не дозволити сусіднім країнам інтеґруватися в НАТО і Европейський союз. „Росія вважає, що Евросоюз і НАТО не прийматимуть ніяких нових країн, поки ці конфлікти не вирішені". На думку А. Ф. Расмусена, конфронтація між НАТО і Росією може затягнутися на десятиліття, проте період конфлікту може істотно скоротити зменшення ціни на нафту. *(Бі-Бі-Сі)*

Росія готується до війни

МОСКВА. – Заступник командувача російськими Ракетними військами стратегічного призначення Андрій Філатов повідомив 9 грудня, що в Росії найближчим часом відновиться створення бойового залізничного ракетного комплексу (БЖРК). БЖРК – це спеціяльний залізничний потяг, у вагонах якого розміщуються ядерні ракети і системи управління. Вважалося, що завдяки постійній мобільності БЖРК менш уразливі від попереджувального удару, а противникові важче визначити момент пуску стратегічної ракети. Такі комплекси стояли на озброєнні в СРСР, а потім в Росії до 2005 року, коли були зняті з бойового чергування у зв'язку з підписанням Договору про скорочення наступальних озброєнь. *(„Дзеркало тижня")*

Зміни клімату – небезпечні

ЛІМА. – 13 грудня, у заключний день переговорів у столиці Перу, де представники 196 країн світу обговорюють боротьбу з ґльобальним потеплінням, виступив з емоційним зверненням Державний секретар США Джон Кері. Він остеріг переговірників, що світ стоїть на „шляху, який веде до трагедії" і підкреслив, що амбітна угода – це не предмет вибору, а нагальна необхідність. Переговори, які тривають у Лімі, мають закінчитися в Парижі у 2015 році підписанням нової угоди. Її головна мета – зменшення шкідливих викидів в атмосферу. Один зі спірних пунктів – чи повинні країни, які розвиваються, брати на себе зобов'язання про зменшення викидів. *(„Кореспондент")*

Надії серед лиха

Працівниця Головної канцелярії Українського Народного Союзу повернулася з грудневої відпустки в Україні в сумному настрої – її стривожило відчутне зниження рівня життя населення. Особливо вразило її постійне вимикання електрики, яке вона пам'ятає з 1990-их років. Про рівень життя у засобах масової інформації останнім часом мало відомостей. Це можна пояснити намірами протистояти російській інформаційній війні проти України і бажанням не зашкодити новій владі, котра ледве стає на ноги після Евромайдану. Але правди ніде діти. Мільйони людей живуть на доходи, нижчі прожиткового мінімуму.

Голова Незалежної профспілки гірників України Михайло Волинець заявив: „В Україні бракує енерґоресурсів, почалися віялові відключення електроенерґії, система платежів за енерґоносії повністю порушена". Незалежний економіст Владислав Старинець: „Зима цього року несподівано холодна. Ми у вкрай важкому становищі. Економіка висить на волосині. Єдиний вихід – це сказати українцям правду про те, що відбувається, а далі йти на непопулярні заходи". В. Старинець переконаний, що Україну чекає падіння рівня життя в два-три рази в результаті дефолту.

Рахункова палата інформує про підвищення рівня бідности і безробіття, зростають витрати на послуги охорони здоров'я, освіти, оздоровлення, зв'язку, що є переважно платними. На житті населення неґативно позначилося зростання витрат на військо, поява тисяч переселених зі сходу родин.

Станом на 1 жовтня за даними благодійної організації „HelpAge International" при ООН за рівнем життя Україна посідає 82-ге місце з 96 країн. Росія на 65-му місці. Рівень життя літніх людей знизився, зменшилися показники здоров'я. Раніше Україна посідала 66-те місце у списку.

За таких умов в Україні з надією чекали оголошення програми дій уряду на 2015-2016 роки. І дочекалися. „Остаточна мета – членство в Евросоюзі, але для здобуття цього треба пройти серйозні випробування і зробити серйозні зміни", – заявив Прем'єр Арсеній Яценюк. Ситуацію в економіці він описав як похмуру. Необхідно підвищити енерґетичні тарифи до ринкового рівня і запровадити медичне страхування. Уряд проголосив посилення боротьби з тіньовим обігом фондів, а також підтримку малого та середнього підприємництва.

Уряд плянує запровадити низьке оподаткування платні і посилення відповідальности за платню „в конвертах", тіньовий обіг готівки. Уряд найближчим часом передасть до парляменту законопроєкт щодо скасування державної реєстрації ліків, які вже мають свідоцтво про реєстрацію у розвинутих країнах. Це дозволить суттєво зменшити їхню вартість. При скороченні витрат на державний апарат будуть створені Державне бюро розслідувань, Національна поліція, Національне антикорупційне бюро.

Більшість цих плянів належить саме до тих „непопулярних", про які сказав В. Старинець. Але він також зауважив, що треба казати українцям правду. Саме цього уряд всупереч вимогам Майдану не робить. Населення не розуміє необхідности радикальних дій. Зростає незадоволення й обурення. А ворог лише цього й чекає. Кожне рішення уряду має бути прозоро поясненим. Інакше лиха не минути.

СВОБОДА

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода" або її видавця.

ІСТОРІЯ

Сорок два роки тюрем і заслань

(До 100-річчя від народження та 10-річчя смерти Данила Шумука)

Ярослав Стех

Тяжко знайти потрібні слова, щоб охопити людську і національну сутність Данила Шумука – людини, яка в такій мірі любила Україну, що заради неї зреклася всього в житті.

Він народився 30 грудня 1914 року в селі Боремщина Любомльського району на Волині. А майже все подальше життя його тривало в тюрмах і засланнях.

Вийшовши з польської в'язниці, негайно потрапив у совєтську – як „ворог народу". З тюрми був забраний до Червоної Армії. Потрапив у німецький полон. Перебував у концтаборі у місті Хорол на Полтавщині. Втік з полону, організував партизанський загін на своїй Волині, який 1943 року влився в Українську Повстанську Армію.

Влітку 1944 року Д. Шумук командував похідною групою УПА на Житомирщині. В грудні того року був схоплений енкаведистами і засуджений на кару смерти, яка була замінена 20 роками таборів суворого режиму. Покарання відбував у 3-му каторжному таборі міста Норильськ, де брав участь в повстанні в'язнів, за що був додатково покараний і переведений до Владимирської тюрми. Повстання в'язнів згодом описав у своїх спогадах „За східним обрієм" („Смолоскип", 1974).

У 1956 році Д. Шумук вийшов на волю. Повернувся додому, однак, не дістав дозволу повернутся на рідну Волинь, мусів осісти на Дніпропетровщині.

Поселившись у Богуславі, Д. Шумук працював кочегаром, вантажником, теслею. Їздив до столиці на зустрічі з національно свідомою київською інтеліґенцією.

У 1958 році – знову суд, 10 років таборів суворого режиму – за „антирадянську пропаґанду". Карався у Воркуті, у Тайшеті, в мордовському таборі. 20 листопада 1967 року його випустили на волю. Відтак жив у Богуславі на Київщині, працював робітником і не переставав писати спогади, підтримуючи зв'язки з „шістдесятниками" – Іваном Світличним, Євгеном Сверстюком та іншими. В 1970 році закінчив другу частину спогадів про пережите, яка вийшла друком на Заході. В січні того року Д. Шумука заарештували, а в липні засудили до 10 років таборів особливо суворого режиму та п'ять років заслання.

В тюрмах і на засланнях він брав активну участь в акціях протестів, голодівках, хоч хворів і неодноразово потрапляв до лікарні в непритомному стані з виразкою шлунка та іншими хворобами.

На захист Д. Шумука відбувалися акції в різних країнах, а канадський уряд звертався в його справі до уряду СРСР, але долі в'язня це не змінило. У 1982 році Д. Шумука етаповано на заслання в село Каратобе в Казахстані, де перебував під постійним адміністративним наглядом до 1987 року. Загалом – понад 42 роки поневірянь по тюрмах, таборах і засланнях.

Щойно 21 травня 1987 року закінчився термін заслання, і Д. Шумук еміґрував до Канади.

Вважали за честь потиснути Д. Шумукові руку керівники США, Франції, Канади, про нього знімали фільми українські, французькі й польські кінематографісти, писали провідні газети світу.

Останні півтора року свого життя політв'язень радянських концтаборів мешкав у вже незалежній Україні, на Донбасі, у місті Красноармійську, у двоповерховій „хрущовці". Його донька Віра згадувала: „У свої 90 років, коли він вже практично нічого не бачив, погано чув, Данило Лаврентійович все ж таки кожен день виходив з дому, щоб зробити один і той же маршрут – пройти декілька метрів до військомату, що стояв поруч. Він підходив до воріт та торкався тризубів, які повсюди відзначають військові підрозділи, та повертався додому. Це для нього було святе, за це він і віддав своє життя".

На рідній українській землі 21 травня 2004 року зупинилося серце самовідданого українського патріота Дмитра Шумука.

Торонто

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Табори в Німеччині – незабутні

У „Свободі" вже не один раз читала я цікаві і хвилюючі спогади наших людей про особливі для всієї західньої української діяспори повоєнні часи, зокрема і найбільше – про табори в Німеччині, де українці засвідчили свою здатність до самоорганізації і самодисципліни, до заснування в тих нелегких умовах господарського шкільно-освітнього, культурного, мистецького, громадського життя, і це все активно, з неабияким ентузіязмом діяло впродовж принаймні чотирьох літ.

Добре пам'ятаю і я ті часи, й не раз ловила себе на думці, що хочеться поділитися власними спогадами з іншими, особливо з нашою молоддю, котра може знати про це хібащо з книжок.

Маю на увазі прожиті мною роки в таборі в Оберцені та Ерлянґері. Замешкувало в них, як і в інших таборах, близько тисячі українців – з таборовою управою, різними галузевими комітетами, церквами, школами, дитячими садочками, хоровими і спортовими гуртками, Пластом.

З особливою вдячністю згадую тих табірних наших діячів, котрі заопікувалися маленькими дітьми та учнівською молоддю. Дитячий садочок в нашому таборі організувала Іванна Мицко, навчала дітей віршиків і пісень, мистецтва писанки, виступали вони на різних імпрезах, вселяючи в серця дорослих надію на добре майбутнє життя.

Після Німеччини українці роз'їхалися по різних країнах, зберігаючи в душі ті виявлені в таборі духовні сили. Моя родина оселилася у США, в штаті Пенсильванія. Тут знайшлося багато ще передвоєнних наших іміґрантів, ще з другої хвилі, тому панувала традиційна атмосфера заохочення до всього українського.

Для мене особисто найближчим символом українського естетичного буття завжди була наша писанка, їй я віддала багато часу і сил, поряд з участю в церковному і громадському житті. Чимало років, щонаймеше пів століття, я викладала техніку писанки по американських університетах, школах, парафіях, жіночих організаціях, випрацювавши свою методику для навчання українців і не українців. За цю діяльність Українське Технологічна Товариство Пітсбурґу в 2000 році проголосило мене Жінкою року.

Тепер мені вже пішов 93-ій рік, але пам'ять про пережите в таборах після війни, залишається живою і додає мені сил. Також сподіваюся, що „Свобода" вмістить збережену мною фотографію з цих незабутніх часів.

Іванна Старощак,
Конвей, Арізона

Українські діти з табору в Оберцені, Німеччина.

Побачив рідний Київ

Мої відвідини рідного Києва припали на вересень цього року, коли столицю обійняла клясична краса золотої і напрочуд теплої осені: ртутний стовпчик термометра показував цифру 30. Тож кияни одягалися цілком по-літньому і, як завжди, гарно, мов на параду. От тільки в очах зустрічних перехожих не один раз я вловлював сум і тривогу, немов вони бачили щось таке, чого не бачив я. Так воно й було.

Ледве чи хтось міг собі дозволити сміх і веселощі у дні після оголошеного перемир'я на сході, коли там далі щодня гинули хлопці й дівчата з добровольчих батальйонів, найкращі сини і доньки України. Київ, відчувалося, душею був з ними, столиця просто тонула в синьо-жовтих кольорах, крім прапорів і прапорців, синьо-жовтими були стіни багатьох будинків, київські мости, стяжечки на голівках дівчаток.

Годі було не помітити, поруч з українською, символіку об'єднаної Европи. І я справді бачив перед собою вже не совєтське і навіть не постсовєтське, а таки европейське місто – чисте, без черг під крамницями, з затишними кав'ярнями вздовж вулиць.

І тільки Майдан Незалежності, вінки з іменами героїв „Небесної сотні" і затулений полотнищем фасад Будинку профспілок нагадували про недавні події, котрі вже навіки записані в новітню історію незалежної України.

Що ще я відкрив для себе з великою приємністю – що навіть російськомовна частина Києва є виразно проукраїнською, етнічних росіян багато у добровольчих батальйонах, у волонтерському русі, і такій єдності української політичної нації мимоволі посприяв своєю цинічною аґресією кремлівський карлик-завойовник Володимир Путін.

У відвертих розмовах з земляками довелося мені чути багато нарікань на нову владу, на те, що вона небезпечно подібна до сумнозвісних провідників Української Народної Республіки 1917-1921 років, котрі, за усієї щирої любови до України, не вміли і не хотіли вміти захищати її зі броєю в руках. Були великі пацифісти, жахалися крови, не усвідомлювали, що саме страх перед кров'ю заохочує ворога до наступу і війни. На думку багатьох моїх співрозмовників, втрата Криму була ганебною, пореволюційна влада, як і в часи УНР, виявилася м'якотілою, ухильною, боязкою, навіть викликала припущення, що Крим відійшов до Росії згідно з попередніми таємними домовленнями.

Ситуація на сході також спонукає згадувати про часи Центральної Ради, адже вже тоді Москва застосовувала проти вільної України „гібридну", поза всякими правилами і нормами війну, на яку розсварений київський уряд не спромагався ефективно відповісти. Як і в 1917-1921 роках, й сьогодні народні низи у багатьох моментах ініціятивніші, активніші і патріотичніші, ніж урядові верхи. Якби зараз не могутній волонтерський рух, Україну чекали б набагато більші біди і випробування.

Що дає надію – це те, що українська політична еліта врешті звільнилася від безглуздих ілюзій щодо „братньої Москви", це звільнення сталося б вже давно, якби українські політики прочитали бдай останні праці Степана Бандери, в яких він остерігав, що Росія неминуче нападе, якщо Україна спробує стати незалежною державою, суб'єктом міжнародної політики.

Тепер пару слів скажу, в чому Київ не змінився: зокрема в тому, що все ще майже неможливо купити в кіоску україномовну газету. Відвідавши нововідкритий Інститут національної пам'яті, „Меморіял" та Музей радянської окупації, я довідався, що ці заклади не мають майже ніякої фінансової підтримки з боку держави. Тому я, чесно кажучи, пошкодував, що до Верховної Ради VIII скликання не потрапило Всеукраїнське об'єднання „Свобода", бо чи буде кому тепер у парляменті вимагати належної уваги до українства на рідній українській землі?

Павло Макієнко,
Ню-Йорк

Пам'ятаймо про наших героїв

В Київському центральному військовому шпиталі який відвідала моя дочка, на дверях палати був прикріплений напис, зроблений дитячою рукою: „Палата героїв", а стіни палати прикрашені дитячими малюнками, на яких були квіти, пташки, сонце. Так діти, які відвідували поранених, намагалися передати їм свою любов, повагу і вдячність.

В палаті перебували 10 важкопоранених бійців, які мужньо боролися з ворогом в Донбасі. Вони були з різних районів України, віком від 20 до 40 років. Олександер Чалопчій з Улянівки, Кіровоградської области, має 28 років, працював майстром виробничого навчання в технічному училищі. Коли почалась аґресія Росії проти України, 19 березня прийшов до військового комісаріяту і в складі 34-го батальйону „Кіровоград" бився з ворогом в районі Горлівки, був розвідником. 28 вересня, виконуючи завдання, потрапив в засідку і мінометний обстріл. Міна вибухнула під ногами, і він втратив обидві ноги. Вдома має 6-річну дочку і вагітну дружину Таню. Держава виділила йому 2,000 грн. пенсії. Мріє про добрі протези. Його телефон: (380-67) 868-9791.

В цій палаті же лежить Олександер Бабченко. Йому 35 років, до війни працював інженером на телефонній станції в Сумах. Має дружину і 12-річного сина. На Донбасі в складі 92-ої окремої механізованої бриґади був розвідником, воював в районі міста Щастя Луганської области, де протягом всього часу тривали запеклі, безперервні бої з ворогом. В цих боях 6 жовтня був поранений під час мінометного обстрілу і втратив ногу. Його телефон: (380-50) 859-9467.

В сусідній палаті перебуває В'ячеслав Буйновський. Йому 41 рік, до війни був працівником спортивного комплексу Глухівського педагогічного університету. Жив з мамою і 17-річною дочкою. Був активним учасником київського Майдану, а потім у складі батальйону „Айдар" воював в районі міста Щастя. Під час бою втратив праву руку і праву ногу, зараз перебуває в госпіталі. Разом з ним в шпиталі перебуває його мама Катерина Михайлівна. З великою вдячністю вона говорить про добровольців, які постійно, щоденно відвідують поранених, приносять все, що потрібно. Телефон: (380-96) 469-8439.

Подвиг полковника спецназу, Героя України Ігоря Гордійчука описав журналіст Юрій Бутусов. Виконуючи наказ командування, І. Гордійчук з групою бійців захопив укріплену і дуже важливу у стратегічному відношенні висоту Савурмогилу і утримував її біля двох тижнів. Коли висота була оточена ворогом, І. Гордійчук вивів бійців з оточення і пробився до Іловайська, де був важко поранений.

До шпиталю привезли важкопораненого Івана Кушерева. В його руках розірвалась ґраната. Рятуючи товаришів, він встиг відвернутись від них і затиснути її в руках. Втратив обидві руки і очі. Його телефон (380-95) 695-3293.

Сьогодні ми не повинні бути байдужими до тих, хто постраждав за свою землю. Вони постраждали за нашу державу, за майбутнє наших дітей.

Володимир Висоцький,
Пасейк, Ню-Джерзі

Олександер Чалопчій

Відбулися з'їзди ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ

Учасники XXX з'їзду Організації оборони чотирьох свобід України та XVII з'їзду Об'єднання жінок оборони чотирьох свобід України.

Степан Качурак

ЙОНКЕРС, Ню-Йорк. – 8-9 листопада в Українському домі СУМА відбулись XXX з'їзд Організації оборони чотирьох свобід України (ООЧСУ) та XVII з'їзд Об'єднання жінок оборони чотирьох свобід України (ОЖ ОЧСУ). Участь у з'їздах взяли понад 70 делеґатів.

Відкриття спільних з'їздів відбулося 8 листопада, ними провадили Степан Качурак – голова Головної управи ООЧСУ і Христя Верещак – голова Головної управи ОЖ ОЧСУ.

С. Качурак вшанував пам'ять членів і членок, які відійшли у вічність після останніх з'їздів. Хвилиною мовчанки, де пролунала пісня „Пливе кача", вшанували пам'ять героїв „Небесної сотні" та вояків, які щоденно віддають свої життя у боротьбі за незалежність України .

Після молитви запросили до виголошення доповіді гостя, колишнього народного депутата України, колишнього міністра юстиції України, радника Президента України Петра Порошенка Романа Зварича, який оповів про стан Української армії, Національної ґвардії, добровольчих батальйонів.

Після виступу обох голів обидві організації розпочали внутрішні ділові наради. Головою з'їзду ООЧСУ був д-р Аскольд Лозинський, головою з'їзду ОЖ ОЧСУ – д-р Лариса Кий. Організації заслухали звіти керівних органів, схвалили тирічну діяльність, ухвалили ряд резолюцій та постанов та намітили плян праці на наступних три роки. До звіту С. Качурака всі делеґати та гості встали та оплесками відзначили його успішну працю.

Пополудні відбувся спільний панель на тему „Роля Українських державницьких організацій в захисті України на тлі зовнішньої праці". Учасниками панелю були колишній сенатор штату Ню-Гемпшир Гордон Гамфрій, президент Ради Українських державницьких організацій світу Юрій Шимко і його заступник Борис Потапенко, голова Ліґи українців Канади (ЛУК) Орест Стецiв, заступник голови ЛУК Богдан Михальців, Р. Зварич, а модератором панелю – д-р Володимир Зарицький.

Увечорі відбувся бенкет, який відкрив голова Ради Українських державницьких організацій в США д-р Олесь Стрільчук і передав ведення програми вечора Марійці Крутяк з ОЖ ОЧСУ та Юрієві Симчику з ООЧСУ. Молитву провів о. Кирил, парох Української католицької церкви св. Архангела Михаїла. Головну промову виголосив Ю. Шимко, який висловив признання за працю ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ.

З вітаннями виступили Р. Зварич, Ґ. Гамфрій, О. Стецiв, Юрій Микитин – голова Крайової управи СУМ в Америці

Були зачитані вітання від Проводу ОУН, Постійного представника України до ООН Юрія Сергеєва, Посла України в США Олександра Моцика, Ґенерального консула України в Ню-Йорку Ігоря Сибіга, Митрополита Української Православної Церкви в США Антонія, Стемфордського єпарха Павла Хомницького, Світового Конґресу Українців, Ради Українських державницьких організацій, Світової федерації українських жіночих організацій, Фундації „Спадщина" Першого банку „Певність" у Чикаґо (було вручено чек на суму 10 тис. дол. з рук Х. Верещак.

В. Козіцький від Української федеральної кредитової кооперативи в Йонкерсі вручив пожертву на суму 1,500 дол. для підтримки обох Організацій, по 1,000 дол. вручили Ярослав Завійський з Української національної кредитівки в Ню-Йорку, Ярослав Кошелевський з Українського національного дому в Бруклині, Олег Лопатинський – голова товариства „Самопоміч" .

У мистецькій програмі виступили Заслужений артист України Олег Чмир, молодіжний ансамбль „Корiння" та юна співачка Христина Шафранська.

9 листопада делеґати брали участь у Службі Божій в церкві св. Архангела Михаїла в Йонкерсі. Опісля продовжувалися наради, під час яких заслухано звіти комісій та прийнято ряд резолюцій та постанов. Завершились з'їзди спільною сесією, на якій було представлено нові керівні органи на 2014-2017 роки. ООЧСУ очолив С. Качурак, а ОЖ ОЧСУ – Х. Верещак. Новообрані голови виступили з словом подяки. З'їзди закінчено співом „Ще не вмерла Україна".

До Головної управи ООЧСУ увійшли С. Качурак, Ю. Симчик, д-р Олесь Стрільчук, Іван Яворський, Галя Турик, Зенко Галькович, Володимир Зарицький, Юрій Баюрак, Михайло Козюпа, Дмитро Ленчук, Іван Кебало.

Контрольна комісія: Мирон Колінський, Андрій Шуль, Я. Завійський. Товариський суд: д-р А. Лозинський, Мирон Свідерський, Орест Вітюк.

Головна управа ОЖ ОЧСУ: Х. Верещак, М. Крутяк, Марійка Павлос, Наталка Качурак, Марія Лібер, Христя Мороз, Іванка Браєн, Роня Лозинська, Л. Кий, Оля Сорока, Оля Колодій, Дарія Дика, Марія Бойко. Вебмайстер – Ірина Лібер.

Контрольна комісія: Галя Турик, Марійка Дзвіник, Орися Колодій. Кураторія: Люба Сілецька, Л. Кий, Д. Дика, О. Колодій, М. Павлос.

Головні управи ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ висловили щиру подяку організаційному комітетові та адміністрації дому СУМА за взірцеву працю у підготуванні з'їздів.

Привітали д-ра Петра Потічного

Юрій Ганас

ГАМІЛЬТОН, Онтаріо. – 23 листопада члени української громади зустрілися з місцевими авторами, почули їхні розповіді та придбали їхні книжки. Ініціятива зустрічі виникла з домовлення між головою місцевого відділу Конґресу українців Канади Надією Дусановською та однією з авторів Маршою Форчук-Скрипух, щоб відзначити життя, творчість і заслуги д-ра Петра Потічного – другого автора на цій зустрічі.

Імпреза відбулася в приміщенні Українського культурного центру. Першою виступила М. Форчук-Скрипух – автор понад 18 книжок для молоді, за які отримала ряд похвальних оцінок та нагород. Вона розповіла про свій творчий шлях і теми що охоплюють різні етапи українського життя в діяспорі та Україні. Остання її книжка „Underground Soldier" присвячена П. Потічному, з котрим вона вела розмови про Українську Повстанську Армію в часі Другої світової війни.

Ведуча Н. Дусановська представила П. Потічного, професора-емерита при університеті МакМастер в Гамільтоні, автора численних наукових праць, головного редактора „Літопису УПА".

Присутніми на зустрічі були брати, діти і внуки П. Потічного, а також його дружина Тамара. Присутні вітали П. Потічного і його дружину співом „Многая літа" з нагоди 57-ліття їхнього шлюбу.

Учасники зустрічі (зліва): Надія Дусанівська, проф. Петро Потічний, Марша Форчук-Скрипух. (Фото: Люба Петлюра)

Війна на сході України єднає українців світу

Вояки зимуватимуть у криївках

Євген Цимбалюк

ЗДОЛБУНОВ, Рівненська область. – У Здолбунівському вагонному депо 3 грудня виготовили для зимового обігріву бійців, які перебувають в зоні антитерористичної операції, сучасний варіант криївки – з металевим контуром та дерев'яним обшиттям.

Залізничники готуються до серійного виробництва таких укрить з двоповерховими лежаками, пічкою та можливістю вкопати пристанище в землю.

Здолбунівська криївка для обігріву бійців.

Одягнули в броню

Євген Корецький

БОКІЙМА, Рівненська область. – У селі народної толокою зібралигроші на автомобіль „Волинянка", який зробили броньованим, а також переобладнали для перевезення поранених.

При відісланні авта його освятили оо. Ігор та Роман з Української православної Церкви Київського патріярхату.

До авта завантажили сім пічок, теплий одяг та продукти харчування, зібрані на території сільської ради. Сільський голова Микола Рубиш розповів, що з цього села на сході перебувають вісім вояків.

Авто „Волинянка", яке покрили бронею в селі Бокійма. (Фото: Євген Корецький)

У молитві пом'янули полеглих

Під час Панахиди в Свято-Упенському соборі Полтави. (Фото: Віктор Убийвовк)

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – 30 листопада Архиєпископ Полтавський і Кременчуцький Федір Української Православної Церкви Київського патріярхату з духовенством відслужив в Свято-Успенському соборі Панахиду в пам'ять Володимира Степанюка – відомого громадського діяча, який раптово помер 3 червня, лицарів Майдану та героїв, полеглих у з російськими окупантами на українському сході.

Цього дня у світлу пам'ять полеглих молилися й у Свято-Вознесенському храмі Української Автокефальної Православної Церкви в села Куликовому під час служби, яку очолив Єпископ Харківський і Полтавський Афанасій.

На Волині встановили пам'ятник

Євген Цимбалюк

САРНИ, Рівненська область. – У парку Героїв майдану, що в центрі міста, 21 листопада відбулося відкрито пам'ятник „Небесній сотні" та бійцям антитерористичної операції.

Скульптура виготовлена у формі ангела, котрий тримає у руках чашу для сліз і водночас для живильної сили квітам, як символ вічного життя.

Пам'ятник у Сарнах – оберіг світлої пам'яті та життя. (Фото: Євген Цимбалюк)

40 тис. дол. передані до ЗУАДК

НЮ-ЙОРК. – Під час бенкету, який відбувся в готелі „Waldorf Astoria" 25 вересня на честь Президента України Петра Порошенка, українсько-американська громада виявила свою підтримку Президентові та Україні в цей критичний для України час. Понад 800 осіб зібралися у залі.

Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) і Організаційний комітет вирішили усі доходи від бенкету передати до Злученого Українського Американського Допомового Комітету (ЗУАДК) для надання допомоги українській армії, Національнії ґвардії і сім'ям військовослужбовців України. Загальний чистий дохід в сумі 40 тис. дол. переданий до ЗУАДК.

УККА

Зібрали харчі і написали листи

Тетяна Будар

ШИБАЛИН, Тернопільська область. – Учні та працівники передали для війська близько 300 кілограмів овочевих та м'ясних консервів, макаронів, круп, солодощів.

Збір допомоги українським воїнам провели уже вдруге. Першого разу зібрали й передали 12 мішків картоплі.

Діти взяли активну участь в акції „Лист солдату", підготували до 100 листів та малюнків з словами захоплення й любови до воїнів.

Учасники акції „Лист солдату" в селі Шибалині. (Фото: Тетяна Будар)

Селянка в'яже теплі шкарпетки

Євген Цимбалюк

БОРЕМЕЛЬ, Рівненська область. – 83-річна селянка Валентина Мичковська в'яже для бійців антитерористичної операції теплі шкарпетки майже напомацки, бо вона – інвалід з зору.

В. Мичковська розповіла: „Якось по радіо почула, що з Вінниці українським воякам волонтери відправили теплу білизни і в'язані шкарпетки. Відтак подумалося: наближається зима і наші хлопці дійсно потребують теплих речей, а я ж, як там не є, все-таки не розучилася в'язати. Отак і взялася за справу. Фактично за один день з-під моїх рук виходить одна пара шкарпеток. Матеріялом для в'язання стали старі в'язані речі".

Перших 15 пар шкарпеток В. Мичковська передала в зону війни через волонтерів, потім долучилася своїми речами до районного благодійного фонду на підтримку воїнів-земляків з свого району.

Незвичайний пам'ятник героям

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – На Соборній площі міста 12 листопада встановлено інтерактивний пам'ятний знак на честь героїв „Небесної сотні" і воїнів антитерористичної операції. Це металева конструкція з вбудованим рідкокристалічним екраном, на якому цілодобово проєктуватимуться фотографії, імена та інформація про героїв, що загинули, захищаючи Україну.

На замовлення ініціятора – Громадянського руху „За процвітання Черкащини" стелу виготовлено за ескізом відомого архітектора Івана Попеля.

Пам'ятник висотою у 2.5 метри, обшитий композитними металевими пластинами матового чорного кольору. Вага стели – близько 200 кілограмів, а екран захищає броньоване скло.

Інтерактивний пам'ятний знак у Черкасах. (Фото: Олександер Костирко)

Українські книги йдуть до читачів

Останнім часом до „Свободи" надійшло чимало повідомлень про презентації у містах і селах нових книг українських письменників. Це – приємне явище, адже книги не тільки видають, а й знайомлять з ними усе ширші кола читачів. Кілька таких повідомлень вміщено на цій сторінці.

Представили книгу Петра Велесика

Інна Нагорна

РІВНЕ. – 3 грудня в Літературному музеї Уласа Самчука відбулася презентація книги поезій „Політ стрижа" відомого українського письменника, цьогорічного лавреата літературної премії ім. Уласа Самчука Петра Велесика.

Привітати автора з виходом у світ книги прийшли шанувальники його таланту, письменники Борис Боровець, Микола Пшеничний, Михайло Степанюк, Лідія Рибенко, Василь Басараба, Микола та Юрій Берези, Ніна Дворницька, Ростислав Слободенюк, Валентина Люліч, Анна Лимич, редактор книги Євген Шморгун.

Заслужений працівник культури України, композитор Андрій Пастушенко розповів про співпрацю з автором – вони спільно написали уже понад 40 пісень.

Разом з викладачем Рівненського державного гуманітарного університету Дмитром Кравцем у заході взяли участь його студенти, які читали поезії з презентованої книги.

Для присутніх на старовинному фортепіяно грала Олена Теліга. Пісні на слова П. Велесика виконали дитячий ансамбль „Лорелей" (художній керівник Лілія Биць, концертмайстер Жанна Рибак), вокальний ансамбль Інституту мистецтв (художній керівник Оксана Дем'янюк), співала Оксана Денисюк.

Представили книжку спогадів Адольфа Слижа

ЛЬВІВ. – 11 жовтня у залі засідань юридичного факультету Львівського національного університету ім. Івана Франка відбулася презентація книжки Адольфа Слижа „Мої літа. Спогади". Видання підготував до друку Інститут історичних досліджень університету спільно з Канадським інститутом українських студій Університету Альберти за Програмою досліджень модерної історії та суспільства України ім. Петра Яцика.

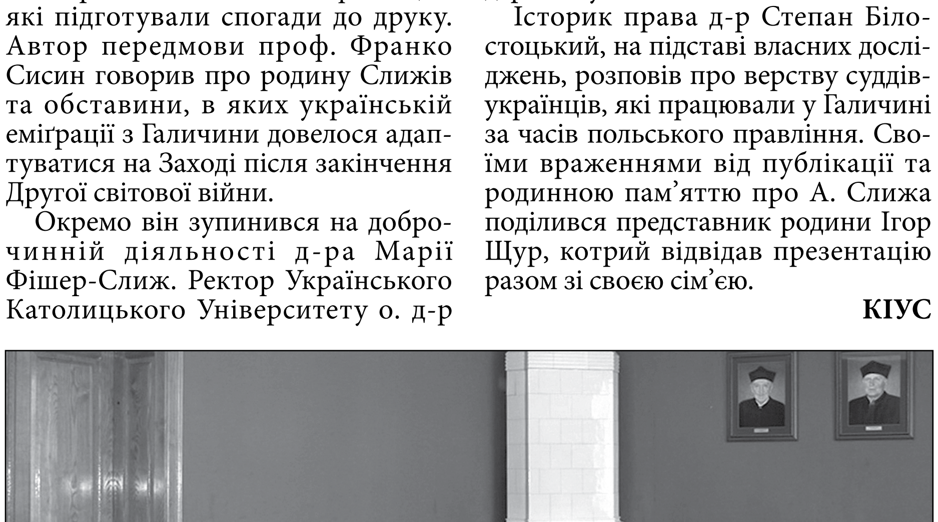
Презентацію розпочав д-р Олег Павлишин, який розповів присутнім про зміст книги та фахівців, які підготували спогади до друку. Автор передмови проф. Франко Сисин говорив про родину Слижів та обставини, в яких українській еміґрації з Галичини довелося адаптуватися на Заході після закінчення Другої світової війни.

Окремо він зупинився на доброчинній діяльності д-ра Марії Фішер-Слиж. Ректор Українського Католицького Університету о. д-р Богдан Прах згадав про священицьку гілку родини Слижів – рід Жолкевичів.

Декан історичного факультету Львівського університету проф. Роман Шуст наголосив на актуальності видання спогадів для сучасної української історичної науки. Директор Львівського правничого коледжу д-р Тарас Андрусяк говорив, що оприлюднення маловідомих імен української інтеліґенції минулого, зокрема правників, засвідчує глибокий інтелектуальний потенціял українців в боротьбі за державну самостійність.

Історик права д-р Степан Білостоцький, на підставі власних досліджень, розповів про верству суддів-українців, які працювали у Галичині за часів польського правління. Своїми враженнями від публікації та родинною пам'яттю про А. Слижа поділився представник родини Ігор Щур, котрий відвідав презентацію разом зі своєю сім'єю.

КІУС

Під час презентації книжки Адольфа Слижа у Львові.

У Харкові вели мову про аванґард

Микола Третяк

ХАРКІВ. – 30 жовтня відбулася презентація антології „Українська аванґардна поезія (1910-1930)", яка з'явилася друком у видавництві „Смолоскип". Саме у Харкові розгорталися найбільш бурхливі події історії української літератури 1920-их років, коли у тимчасовій столиці увійшла в зеніт свого розвитку поезія футуристів, конструктивістів та інших представників аванґарду.

Презентацію вів відомий поет і дослідник літератури XX ст. Ростислав Мельників. На презентацію не змогла приїхати одна з упорядників – поетка Юлія Стахівська, зате був на місці другий упорядник – Олег Коцарев. Саме на „поетичність" обох упорядників звернув увагу Р. Мельників: „І Стахівська, і Коцарев самі займаються поезією, а це наклало помітний відбиток на антологію, яку вони зробили. Передовсім це стосується добору текстів авторів. Вийшла, таким чином, не суто академічна, а авторська антологія".

Обговорюючи список авторів антології, Р. Мельників назвав кількох поетів, твори яких не увійшли до книги, а між тим у них також були аванґардні періоди творчости. Це Леонід Первомайський з його експериментами на ґрунті образу радіо (тодішньої новинки, котра вельми бентежила та надихала аванґардистів). Чимало уваги було приділено межовим українсько-російським явищам аванґарду, представленим в антології додатком. Це – україномовні або двомовні вірші загалом російських поетів Іллі Сельвінського чи Василіска Гнідова.

Читання віршів з антології стало заключною частиною презентації. О. Коцарев читав поезії Андрія Чужого, Ґео Коляди та Василя Хмелюка, Р. Мельників – Ґео Шкурупія, а Сергій Жадан – Олекси Влизька.

Харківська презентація вийшла однією з найцікавших – саме тут було найбільше конструктивних зауважень і пропозицій до антології, саме тут найвиразніше відчувалася зануреність авдиторії в тему.

Співупорядник антології Олег Коцарев (зліва) та ведучий Ростислав Мельників. (Фото: „Смолоскип")

В Криму презентували збірник Василя Безкоровайного

Валентина Настіна

СИМФЕРОПІЛЬ. –14 жовтня в Кримському університеті культури, мистецтв і туризму відбулась презентація збірника „Василь Безкоровайний. Вокальні твори", який видано при фінансовій підтримці внуків композитора Роми Стецьків-Лонґ і Андрія Стецькова з США в пам'ять про їхніх батьків Неонілу Стецьків-Безкоровайну і д-ра Євгена Стецькова.

У збірнику вміщено 47 музичних творів, 33 з яких були в рукописах. Автори проєкту – Заслужена артистка України, доцент катедри вокального та інструментального мистецтва університету Наталя Безкоровайна і внучатий племінник композитора, Заслужений працівник культури України Богдан Безкоровайний.

На презентації промовляли ректор Кримського університету культури, мистецтв і туризму Олег Габрієлян, генеральний директор Всеукраїнського інформаційно-культурного центру Микола Кузьмін.

Вони зазначили, що Симферопольське міське науково-творче товариство видало твори композитора „Українські думки для скрипки і фортепіяно", „Три сонати для фортепіяно" і „П'єси на українські теми для фортепіяно в чотири руки". Всього ж музична спадщина композитора налічує понад 350 творів різних жанрів для скрипки, віолончелі, цитри, фортепіяна, хорів, голосу, оркестр.

Розповідь Б. Безкоровайного продовжив документальний відеоряд, створений Сергієм Анур'євим. На екрані пройшло усе життя композитора, який жив і працював в Україні, Австрії та США.

Студентський мішаний хор виконав під керуванням Заслуженого працівника культури Катерини Альохіної твори В. Безкоровайного. Романс „Чари ночі" співала студентка Анастасія Бистрова.

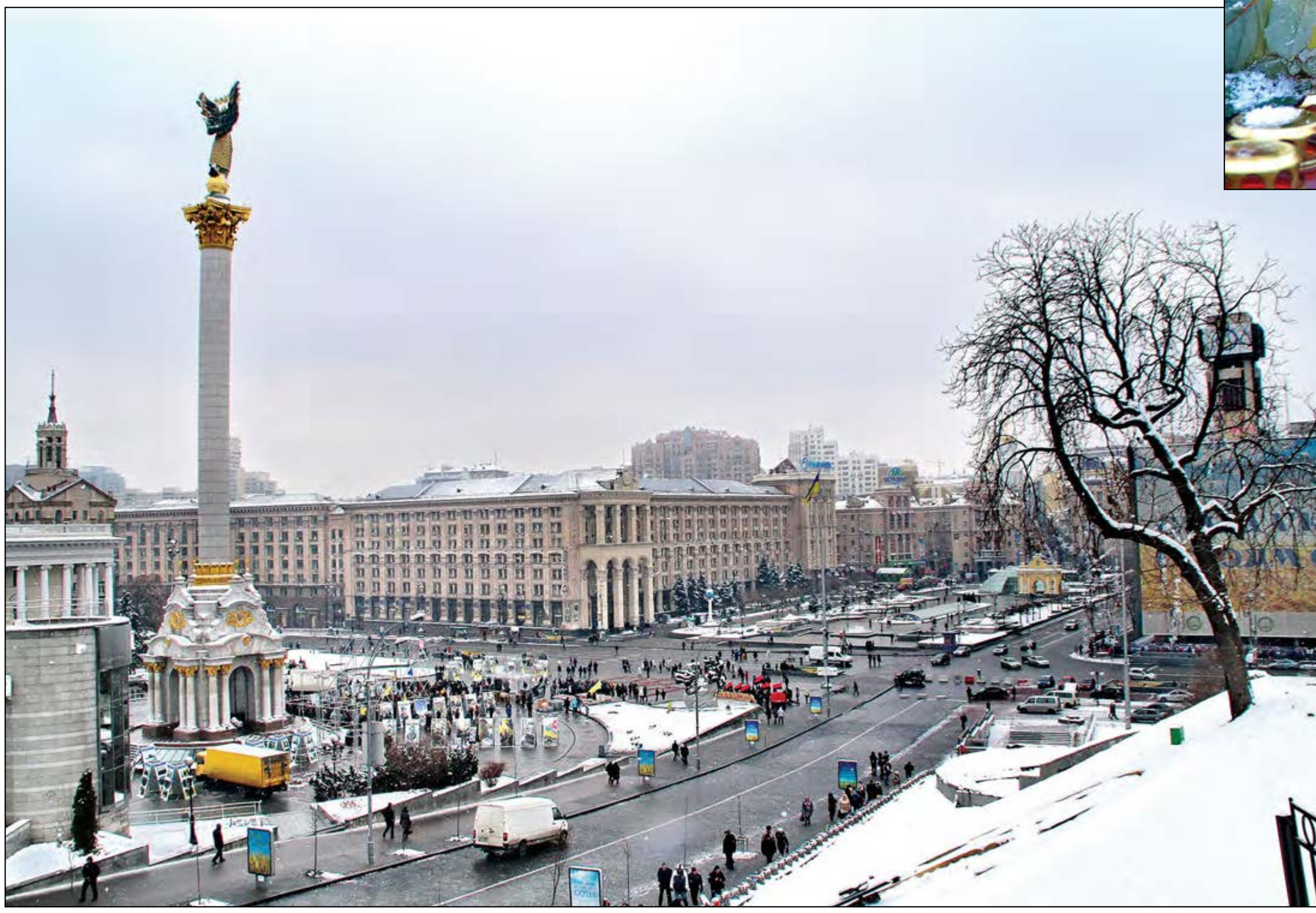
На презентації збірника (зліва): Олег Габрієлян, Наталя Безкоровайна, Богдан Безкоровайний. (Фото: Сергій Анур'єв)

На Майдані – через рік після повстання

12 грудня у „Свободі“ був вміщений початок репортажу Олександра Костирка, який через рік від початку Евромайдану у Києві за завданням редакції побував на Майдані Незалежности. Його фоторепортаж вміщено на цій сторінці.

Люди приносили квіти.

На Майдані Незалежности 30 листопада.

Осуд аґресії Росії.

Слово мають учасники Евромайдану

Лев Шайдич з Києва: „Саме на Майдані був даний напрям змін, хоча самих змін відбулося мало“.

Тарас Шайдич зі Львова на Евромайдані був в січні і 13 лютого: „Я вирішив приїхати до Києва на річницю тієї сумної події“.

Олександер Кравець з Чернівецької области: „Герої Майдану були справжніми патріотами України“.

Час від часу виникали віча. (Фото: Олександер Костирко)

Майдан відвідують учасники боїв.

Екзекутивний комітет Українського Народного Союзу, редакції тижневиків „Свобода" і The Ukrainian Weekly та адміністрація „Союзівки"

складають найкращі побажання первоієрархам українських церков, українським організаціям, членам УНСоюзу, управам відділів та окружних комітетів, передплатникам і читачам видань УНСоюзу та українській громаді в діяспорі й Україні з нагоди

Свят Різдва Христового та Нового Року!

Радісних Свят
Різдва Христового і
Щасливого Нового Року

родині, приятелям, знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям Відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА
КАЧАРАЇ з родиною

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

родині, приятелям і знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
головам Округ і секретарям Відділів
та їхнім управам

щиро бажає

ХРИСТИНА Є. КОЗАК з родиною

Радісних Свят
Різдва Христового і Щасливого Нового Року

членам Головного Уряду УНСоюзу, головам Округ,
секретарям Відділів, родині і приятелям
та всій українській громаді в діяспорі і Україні

бажає

МИХАЙЛО КОЗЮПА
з дружиною АННОЮ
і дітьми ТАТЯНОЮ і ДАНИЛОМ

Хай Різдво з тим завітає,
Чого серце забажає.
Хай несе у кожну хату
Щастя, радості багато,
Щоб весела коляда
В хату радість принесла.

Христос Рождається!

Рома Лісович з родиною

З ПРАЗНИКОМ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

вітаю

родину, приятелів і членів Головного Уряду,
як також працівників Українського Народного Союзу
та видавництва „Свобода" і The Ukrainian Weekly

та бажаю

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

УЛЯНА ДЯЧУК

З Різдвом Христовим
і Новим Роком
вітаємо дорогих
друзів і колег
радісною колядою
і щирими побажаннями
всього найкращого в 2015 році!

– Андрій, Рома, Маркіян і Павло
Гадзевичі

Родині, приятелям і знайомим
бажаємо
веселих та щасливих свят.

Христос Рождається!

Родина Тритяків

Веселих та щасливих свят
Різдва Христового та Нового Року
родині, приятелям і знайомим
бажають

Андрій Ґаванович з родиною

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажають

ЛІДА І ОРЕСТ ЦЯПКА з родиною

Радісних Свят
Різдва Христового
та
Щасливого
Нового Року

рідним та знайомим

щиро бажає

ОКСАНА КУЗЬМАК
з родиною

Веселих і щасливих
Свят Різдва Христового
та
Нового Року

бажають

рідним, приятелям і знайомим

д-р БОГДАН і БОГДАННА ХУДЬО

Щирі Вітання
з нагоди свят
Різдва Христового
і
Нового Року
родині, приятелям і пацієнтам
засилають

д-р Петро Ленчур
і
д-р Рута Чолган-Ленчур
з родиною

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ
вітаємо
родину, друзів і знайомих.

ІГОР і НАТАЛКА ҐАВДЯКИ
з родиною

Веселих Свят
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

РОДИНІ, КОЛЕҐАМ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ

бажають

Дзвенислава і д-р Любомир
Явні з родиною

З Різдвом Христовим
вітаємо щиро
Рідних, Приятелів і Знайомих,
а в Новому Році
бажаємо всього найкращого.

Христос Рождається!

НЕОНІЛЯ СОХАН і син ТАРАС

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ!
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
б а ж а ю т ь
ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО і МИХАЇЛ ЛЕСЬКО

Веселих Свят та
Щасливого Нового Року!

Понад 55 років,...
нема музики без „Темпо"

(973) 736-5609

Темпо Tempo Orchestra

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2015 РОКУ

родині, приятелям, знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу, Управам
Округ і Відділів та всім членам УНСоюзу
щиро бажають

ЕВГЕН і МАРІЙКА ОСЦІСЛАВСЬКІ
з мамою КСЕНЕЮ.

Радісних Свят
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям та Клієнтам

бажають

Зеня Брожина з чоловіком Евгеном,
сином Олесем з дружиною Христею
і дітьми Матеєм і Христіяном
та сином Романом з дружиною Ренею

Світовий Конґрес Українців СКУ Ukrainian World Congress

9 грудня 2014 р.

Різдвяне привітання Світового Конґресу Українців

Світовий Конґрес Українців щиро вітає Ієрархів і душпастирів українських Церков, Президента, Прем'єр-міністра, Голову Верховної Ради України, українських воїнів, а також усіх українців в Україні та в діаспорі з одним із найбільших християнських свят - Різдвом Христовим!

Віра у Бога століттями гуртувала наш народ, нагадувала про обов'язок жити за його заповідями та принципами християнської моралі, а також у різні часи нашої історії надихала впевненістю в перемогу добра і справедливості.

У цей день ми традиційно збираємося в родинному колі, щоб разом уславити Господа, подякувати Йому за дари та попросити ласки для себе і своїх родин.

Сьогодні думки всього світового українства спрямовані до України, чий народ боронить незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України та стоїть на передовій лінії в захисті загальнолюдських цінностей.

Тож у ці тяжкі для України часи згадаймо всіх, хто в боротьбі за вищі ідеали поклав своє життя на жертівник свободи. Відкриймо наші серця до потреб наших братів і сестер та помолімось до Всевишнього Бога, щоб наша духовна Батьківщина якнайшвидше звільнила свої землі від чужоземної агресії та розвивалася як українська, демократична, європейська держава.

Бажаємо Вам миру, злагоди і міцного здоров'я на довгі роки!

Христос родився! Славімо його!

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ

Евген Чолій
Президент

Світовий Конґрес Українців (СКУ) є міжнародною координаційною надбудовою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. СКУ об'єднує в своєму складі українські організації із 33 країн та підтримує зв'язки з українцями ще 14 країн. Заснований у 1967 р., СКУ був визнаний у 2003 р. неурядовою організацією у Економічній та соціальній раді Організації Об'єднаних Націй зі спеціальним консультативним статусом.

145 Evans Avenue, Suite 207, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada
Tel: 416.323.3020 Fax: 416.323.3250 E-mail: uwc@ukrainianworldcongress.org
Skype: ukrainian.world.congress Website: www.ukrainianworldcongress.org

---

Пластова Фундація
Plast Foundation, Inc.
144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЮ-ЙОРКУ

бажає

своїм членам, фундаторам, добродіям, жертводавцям,
Начальному Пластунові, пластовим проводам, проводам
Пласт-Приюту, пластункам і пластунам
та всій українській громаді

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ДИРЕКЦІЯ

Христос Родився! Славімо Його!

Ласкаво запрошуємо всіх вірних взяти участь у наступних Святкових Богослуженнях

Українська Католицька Церква
Священомученика Йосафата
о. Тарас Лончина, парох
1195 Deutz Avenue, Trenton, New Jersey 08611
Тел: (609) 695-3771 Факс: (609) 815.0232

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
9:00 веч. Велике Повечір'я
10:00 веч. Служба Божа
25 грудня 2014 - Різдво Христове
10:00 рано Служба Божа
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа
7:00 веч. Служба Божа
27 грудня 2014 - Св. Стефана Первомученика
9:00 рано Служба Божа
1 січня 2015 - Найменування Г.Н.І.Х., св. Василія Великого; Новий Рік
11:00 рано Служба Божа
7:00 веч. Служба Божа
6 січня 2015 – Богоявління (Йордан)
10:00 рано Служба Божа і Водосвяття
7 січня 2015 Різдво Христове (Юліянський календар)
10:00 рано Служба Божа
19 січня 2015 – Йордан (Юліянський календар)
10:00 рано Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква
Св. Первомученика Стефана
о. Олександер Думенко, Парох
1344 White Oak Bottom Road,
Toms River, New Jersey 08755
Тел: (732) 505-6053,
Тел. на замовлення пирогів: (732) 505-6293
Email: o.oleksandr@yahoo.com
Website www.ststephenchurch.us

25 грудня 2014 - Різдво Христове
9:00 рано Служба Божа (анг.)
10:00 рано Служба Божа (укр.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа (укр і анг.)
27 грудня 2014 - Свято Первомученика Стефана (Храмове Свято)
9:00 рано Служба Божа (укр. і анг.)
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
10:00 рано Служба Божа (укр. і анг.) і Велике Водосвяття
7 січня 2015 - Різдво Христове (Юліянський календар)
10:00 рано Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Святого Архистратига Михаїла
о. Орест Кундеревич, парох
1700 Brooks Blvd. Hillsborough, NJ 08844
Тел. (908) 526-9195 Факс: (908) 725.2370
Тел. отця-пароха: (908) 725-5089
E-mail: stmichaelucc@yahoo.com
Website: www.stmichaelukrcathchurch.org

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
9:00 веч. Велике Повечір'я – Great Compline (укр.)
10:00 веч. Служба Божа (анг.)
25 грудня 2014 - Різдво Христове
11:00 рано Служба Божа (укр.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
8:30 рано Служба Божа (укр.)
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
8:30 рано Служба Божа (укр.)
6 січня 2015 - - Богоявління (Йордан)
8:30 рано Служба Божа (укр.) і Велике Водосвяття (укр.)
7 січня 2015 - Різдво Христове (Юліанський календар)
8:30 рано Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Святого Миколая
о. Олександер Думенко, парох
801 Carmel Rd. Millville, NJ 08322
Тел: (856) 825-4826 або (732) 505-6053
Email: o.oleksandr@yahoo.com

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
3:30 по пол. Велике Повечір'я (З нами Бог)
4:00 по пол. Служба Божа (укр. і анг.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
4:00 по пол. Служба Божа (анг.)
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
4:00 по пол. Служба Божа (анг.) і Водосвяття

Українська Католицька Церква
Різдва Божої Матері
о. Орест Кундеревич, парох
80 Livingston Avenue
New Brunswick, New Jersey 08901
Тел: (732) 246-1516
Тел: (до приходства): (908) 526-9195
Тел: (о. пароха): (908)725-5089
E-mail: nativitybvmucc@yahoo.com

25 грудня 2014 - Різдво Христове
7:45 рано Велике Повечір'я (укр.)
8:30 рано Служба Божа (укр.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
10:30 рано Служба Божа (укр.)
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
10:30 рано Служба Божа (укр.)
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
11:00 рано Служба Божа (укр.) і Велике Водосвяття (укр.)
7 січня 2015 - Різдво Христове (Юліанський календар)
10:30 рано Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Успіння Божої Матері
о. Іван Турик, парох,
о. диякон Павло Макар
684 Alta Vista Place, Perth Amboy,
New Jersey 08861
Tel: (732) 826-0767 Fax: (732) 826-6744
Parish School Tel: (732) 826-8721
Parish website: assumptioncatholicchurch.net
Email: assumptionchurch@verizon.net

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
4:00 по пол. Служба Божа (для дітей)
9:30 веч. Велике Повечір'я
10:00 веч. Служба Божа (анг.)
25 грудня 2014 - Різдво Христове
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа
1 січня 2015 - Найменування Г.Н.І.Х., св. Василія Великого; Новий Рік
9:00 рано Служба Божа
5-го січня 2015 - Навечір'я Свята Йордану
7:00 веч. Служба Божа (укр.) і Велике Водосвяття
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
9:00 рано Шкільна Служба Божа і Мале Водосвяття
7 січня 2015 - Різдво Христове (Юліанський календар)
9:00 рано Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Покрова Божої Матері
о. Василь Владика, Адміністратор
719 Roosevelt Avenue,
Carteret, New Jersey
Тел/Факс: (732) 366-2156

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
9:00 веч. Велике Повечір'я
Служба Божа
25 грудня 2014 - Різдво Христове
10:30 рано Служба Божа

Українська Католицька Церква
Непорочного Зачаття Божої Матері
о. Василь Владика, Адміністратор
Bloy Street & Liberty Avenue, Hillside, NJ 07205
Тел: (908) 352-8823 Факс: (908) 352-7648
Email: ICUkrainianCatholic@yahoo.com
Website: www.byzcath.org/ImmaculateConception

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
4:00 по пол. Велике Повечір'я (процесія з дітьми)
Служба Божа (анг.)
25 грудня 2014 - Різдво Христове
8:45 рано Служба Божа (укр. і анг.)

Українська Католицька Церква
Святого Володимира Великого
о. Руслан Романюк, парох
309 Grier Avenue, Elizabeth, New Jersey 07202
Тел: (908) 352-8823 Факс: (908) 352-7648
Email: St.VladimirChurch@verizon.net

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
8:30 веч. Велике Повечір'я (процесія з дітьми)
Служба Божа (анг.)
25 грудня 2014 - Різдво Христове
11:00 рано Служба Божа (укр. і анг.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
9:00 рано Служба Божа і Водосвяття
7:00 веч. Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква
Святих Апостолів Петра і Павла
о. Василь Путера, парох
30 Bentley Avenue, Jersey City, New Jersey 07304
Тел: (201) 432-3122 Факс: (201) 432-0111

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
10:00 веч. Велике Повечір'я.
10:30 веч. Служба Божа
25 грудня 2014 - Різдво Христове
11:00 рано Служба Божа
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
9:00 рано Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква
Святого Івана Хрестителя
о. Тарас Свірчук, парох
719 Sanford Avenue, Newark, New Jersey 07106
Тел: (973) 371-1356 Факс: (973) 416-0085
Website: www.stjohn-nj.com

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
5:00 по пол. Служба Божа (анг.)
10:00 веч. Велике Повечір'я, Коляди і Сповіді
11:00 веч. Служба Божа (укр.)
25 грудня 2014 - Різдво Христове
8:00 рано Служба Божа (анг.)
10:00 рано Служба Божа (укр.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа (укр.)
7:00 веч. Служба Божа (укр.)
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа (укр.)
5:00 веч. Служба Божа (анг.)
1 січня 2015 - Найменування Г.Н.І.Х., св. Василія Великого; Новий Рік
11:00 рано Служба Божа (укр.)
5-го січня 2015 - Навечір'я Богоявління
7:45 рано Служба Божа (укр.) і Мале Водосвяття
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
9:00 рано Служба Божа (укр.) і Велике Водосвяття
7:00 веч. Служба Божа (укр.)
7 січня 2015 - Різдво Христове (Юліанський календар)
9:00 рано Служба Божа (укр.)
7:00 веч. Служба Божа (укр.)
19-ого січня 2015 – Йордан (Юліянський календар)
9:00 рано Служба Божа (укр.)
7:00 веч. Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква
Успіння Божої Матері
о. Василь Путера, парох
30 East 25th Street, P.O. Box 260
Bayonne, New Jersey 07002
Served by: Ss. Peter and Paul Church, Jersey City, NJ
Tel: (201) 432-3122 Fax: (201) 432-0111

25 грудня 2014 - Різдво Христове
8:30 рано Велике Повечір'я
9:00 рано Служба Божа
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
11:00 рано Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква Св. Миколая
о. Андрій Дудькевич, парох
60 Holdsworth Court
Passaic, New Jersey 07055
Тел: (973) 471-9727 Факс: (973) 471-4714
Website: www.stnicholasucc.org

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
10:00 веч. Велике Повечір'я
10:30 веч. Служба Божа
25 грудня 2014 - Різдво Христове
8:30 рано Служба Божа (анг.)
10:30 рано Служба Божа
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
9:00 рано Служба Божа
6:00 веч. Служба Божа

Українська Католицька Церква
св. Івана Хрестителя
о. митрофорний протопресвітер Роман Мірчук
60 North Jefferson Road
Whippany, New Jersey 07981
Тел: (973) 887-3616
Email: fatherroman@optonline.net

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
9:00 веч. - Велике Повечір'я
10:00 веч. - Служба Божа
25 грудня 2014 - Різдво Христове
10:00 рано - Служба Божа (укр.)
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано - Служба Божа
7:00 веч. - Служба Божа
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 рано - Служба Божа
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
9:00 рано - Служба Божа і Велике Водосвяття
7:00 веч. - Служба Божа і Велике Водосвяття

Українська Католицька Церква Св. Миколая
о. Євген Монюк, адміністратор
P.O. Box 162 – Route 46
Great Meadows, New Jersey 07838
Тел: (610) 252-4266
Факс (610) 252-8533

24 грудня 2014 - Навечір'я Різдва Христового
6:00 веч. Служба Божа
25 грудня 2014 - Різдво Христове
9:00 рано Служба Божа
26 грудня 2014 - Собор Пресвятої Богородиці
9:00 рано Служба Божа
27 грудня 2014 - Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 рано Служба Божа

Українська Католицька Церква св. Павла
о. Євген Монюк, адміністратор
79 Cherry Lane, Ramsey, New Jersey 07446
Тел: (845) 238-8936

25 грудня 2014 - Різдво Христове
10:30 рано - Служба Божа
6 січня 2015 - Богоявління (Йордан)
12:00 по пол. - Служба Божа і Велике Водосвяття

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ
КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

СВОБОДА - ЛІДЕРСТВО - ІННОВАЦІЇ. ТВОРИМО МАЙБУТНЄ РАЗОМ!

ВІТАЄМО З РІЗДВЯНИМИ СВЯТАМИ І НОВИМ РОКОМ!

13 МОГИЛЯНЦІВ УВІЙШЛИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ ТА КАБМІНУ УКРАЇНИ

Кабінет Міністрів:

Сергій Квіт – міністр освіти і науки, професор НаУКМА

Олексій Павленко – міністр аграрної політики України, випускник спеціальності економічна теорія, 1998, член Довірчої ради НаУКМА.

Геннадій Зубко – віце-прем’єр-міністр, міністр регіонального розвитку, будівництва й житлово-комунального господарства, випускник Києво-Могилянської бізнес-школи.

Народні депутати:

Оксана Сироїд, віце-спікер парламенту, Політична партія Об’єднання ”Самопоміч”, Факультет Політологія.

Антон Геращенко, Політична партія Народний фронт, випускник Києво-Могилянської бізнес-школи.

Вадим Денисенко, Партія “Блок Петра Порошенка”, Факультет Культурологія, 1998.

Остап Єднак, Партія “Об’єднання «Самопоміч», Спеціальність Громадське адміністрування.

Ігор Луценко, Партія Всеукраїнське об’єднання “Батьківщина”, Спеціальність Економічна теорія, 2000.

Тетяна Острікова, Партія “Об’єднання “Самопоміч”, Спеціальність Правознавство, 2002.

Ростислав Павленко, Партія “Блок Петра Порошенка”, Факультет Політології, 1997.

Борислав Розенблат, Партія “Блок Петра Порошенка”, випускник Києво-Могилянської бізнес-школи.

Остап Семерак, Політична партія “Народний фронт”, Факультет Політологія, 1998.

Олексій Скрипник, викладач Києво-Могилянської бізнес-школи.

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА БІЗНЕС ШКОЛА ВИЗНАНА НАЙКРАЩОЮ В УКРАЇНІ

Києво Могилянська Бізнес Школа була названа кращою бізнес-школою Року в Україні, за вибором Year Award.

Нагородження відбулось на щорічному національному конкурсі серед компаній, продуктів і послуг у різних категоріях.

Ця нагорода є знаком найвищої якості продукції та послуг на українському ринку. В конкурсі приймало участь 30 номінантів.

Д-Р АНДРІЙ МЕЛЕШЕВИЧ ОБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ НАУКМА

17 листопада доктор Андрій Мелешевич був обраний президентом Києво-Могилянської академії. Йому випала честь йти кроками першого президента університету, д-ра В’ячеслава Брюховецького, і другого президента, д-ра Сергія Квіта, якого обрано Міністром України освіти.

Він є випускником юридичного факультету державного університету ім. Тараса Шевченка і отримав звання доктора політичних наук у США в Сіракузькому університеті. Він жив у США протягом 15 років, але повернувся в Україну, і очолив юридичний факультет НаУКМА в 2005 році.

Доктор Мелешевич є автором численних наукових статей і співавтором нового закону про вищу освіту України.

ДО 400-ЛІТТЯ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

У вересні 2014 року в США розпочали святкування 400-річчя Києво-Могилянської академії - університету, який протягом століть є душею нації та Alma Mater провідних постатей України. Сьогодні НаУКМА продовжує бути провідною силою в побудові незалежної України.

В цей історичний час національної кризи, урочистості в Чикаго і Вашингтоні, були наповнені духом підтримки України і досягнень Києво-Могилянської Академії за майже 25 років від свого відродження в 1991 році.

Ми дякуємо всім нашим друзям, прихильникам і спонсорам. З нагоди 400-річчя в Чікаго і Вашингтоні було зібрано $335,000. Особлива подяка за фінанансову та моральну підтримку всім спонсорам, жертводавцям, співорганізаторам та членам Сенату і Палати Представників Конгресу, які підтримали нашу ініціативу. Ми ніколи не забудемо духу солідарності української громади та наших друзів.

Збір коштів на розвиток Києво-Могилянської Академії буде проводитись у трьох стратегічних напрямках: академічному, інфраструктурному, інституційному.

Разом ми зможемо досягнути цілей. Нам потрібно зосередитись на майбутньому нашої країни через освіту етичних та патріотичних провідників народу.

Будемо вдячні
за Вашу подальшу підтримку.
Даток можна вислати на адресу
Kyiv Mohyla Foundation,
P.O.Box 46009, Chicago, IL 60646.

Даток також можна зробити
через систему PayPal на сайті
Києво Могилянської Фундації
www.kmfoundation.org

ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Kyiv Mohyla Foundation, P.O. Box 46009, Chicago, IL 60646-0009 USA,
Tel.: (773) 490-9797 Fax: (773) 305-8900, mail@kmfoundation.org, www.kmfoundation.org
Києво-Могилянська Фундація є (501)(c)(3) організацією. Ваші пожертви можна відтягнути від податків згідно законодавства.

Загін Червона Калина

5-ий Курінь УПС і 23-ій Курінь УСП

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

в і т а є

Блаженнішого Емеритованого Верховного Архиєпископа Любомира Гузара, Главу УГКЦ Патріярха Святослава Шевчука, о. Ректора А. Чировського, о. Лева Ґолдейда, члена Курії Василіян, о. Івана Хміля в Україні, Пластові Проводи, усе Пластове Братство в Україні та в діяспорі, всіх братчиків нашого славного Загону з родинами та увесь український нарід

і бажає

Веселих і Радісних Свят та Щасливого Нового Року

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА

Запрошуємо на Вечорниці ЧК з презентацією дебютанток ***kalynadeb.org***

7 лютого 2015 року

Hilton Pearl River
500 Veterans Memorial Dr., Pearl River, NY 10965
845-735-9000
www.hiltonpearlriver.com

Головна Управа „Самопоміч" Об'єднання Українців в Америці

вітає

Відділи і все членство
з наступаючими Святами
і бажає
Веселих Свят
Різдва Христового
та
щасливого і повного успіхів
Нового Року

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

За дирекцію ОУА,
Олег Лопатинський, голова

Центральна Управа, Відділи і все членство Організації Державного Відродження України (ОДВУ)

в і т а ю т ь

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ

Український народ на рідних землях і всіх наших земляків, розкинених по різних країнах світу. Вітаємо Ієрархію Українських Церков в Україні і діяспорі, центральні проводи і членство політичних і громадських організацій в Україні і діяспорі, а в тому проводи і членство Українського Золотого Хреста, УНО – Канада, ІСНО, Редакцію журналу „Самостійна Україна", Фундацію ім. О. Ольжича, Жіноче Т-во ім. О. Теліги, Об'єднання Студіюючої Молоді „Зарево" в Україні. Бажаємо успіхів у всіх заходах для об'єднання національно-державницьких сил у справі відбудови і закріплення української соборної самостійної України.

Слава Україні! - Героям Слава!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Олександер Процюк
голова

З нагоди радісних свят

Різдва Христового

та

Нового Року

вітаємо Увесь Український народ на Рідних Землях та в діяспорі!

Як ніколи, тепер просимо Бога поглянути на Україну, де її найкращі діти борються за світле майбутнє.

Вітаємо Ієрархів Українських Церков та проводи українських організацій і установ! Сердечні поздоровлення шлемо усім Управам Відділів та всьому членству.

Крайові управи:

Організації Оборони Лемківщини (ООЛ)
Фундації Досліджень Лемківщини (ФДЛ)
www.lemko-ool.com

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Вели мову про ролю вчителя

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – 4-5 листопада у державному педагогічному університеті ім. Володимира Винниченка відбулася всеукраїнська науково-практична конференція „Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології", присвячена пам'яті видатного педагога сучасности Івана Зязюна.

Яким має бути учитель, здатний не лише навчити математики чи біології, а закласти у юні душі відчуття єдности держави, глибокого українського національного патріотизму, уміння поважати позицію іншого?

Ясна річ, за останні роки у цьому процесі держава, на жаль, не сказала свого вирішального слова. Праця вчителя досі не має необхідної матеріяльної мотивації та престижу. Та разом з тим усе очевиднішою стає роля вчителя.

Провідною на конференції стала думка, висловлена ректором педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова Віктором Андрющенком про те, що освіта має повернути людину до себе як образу Божого. Її розвинув проф. Георгій Філіпчук, наголосивши на ролі вчителя як інтеліґента та носія української національної свідомости.

Вечір-реквієм „Пам'ятай свій рід"

Валентина Олександренко

ПОЛТАВА. – 22 листопада вечір-реквієм „Пам'ятай свій рід. Пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні" провели громадський Шевченківський комітет й обласне відділення Міжнародної організації „Жіноча громада" (голова Валентина Шемчук), загальноосвітня школа ч. 37 (директор Ірина Пасюра), міська бібліотека-філія ч. 3 (завідувачка Наталія Онищенко), територіяльний центр районної ради (директор Тетяна Мазур) за сприяння представника політичної партії „Народний фронт" Василя Бодака.

Як згадка про померлих з голоду земляків сяяли 33 свічки. Хвилиною мовчання вшанували присутні їхню пам'ять.

Розпочала вечір заступник директора школи Тамара Шпилька. Художній керівник технікуму харчових технологій Рената Кириченко зі сцени озвалася до слухачів рядками власних пісень та на слова Оксани Максимишин-Корабель. У виконанні авторки прозвучали і її твори на пошану пам'яті Небесних Лицарів Майдану. Співав студент цього ж технікуму Віталій Моргун.

Клясичні композиції виконали вихованці Світлани Підгорної з дитячої музичної школи ім. Бориса Гмирі – акордеоністи Євген Бойко та Олександер Макаренко, баяніст Андрій Третяк. Журливо співав хор „Полтавські піснярі" (художній керівник – композитор Дмитро Топтун).

Перший вечір пам'яті жертв Голодомору був проведений 2002 року. Відтоді, 13-ий рік поспіль, полтавці вшановують пам'ять земляків, жертв геноциду.

На сцені – Валентина Шемчук та хор „Полтавські піснярі". (Фото: Світлана Підгорна)

Завершився фестиваль „Небесні перевесла"

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – 11-12 жовтня тривав II Відкритий реґіональний фестиваль духовної музики „Небесні перевесла", ініційований управлінням культури обласної державної адміністрації, Харківсько-Полтавською єпархією Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ), обласними центром народної творчости й культурно-освітньої роботи та методичним кабінетом навчальних закладів мистецтва й культури.

11 жовтня в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Івана Котляревського провели круглий стіл „Місце та роля закладів мистецтва перед суспільно-важливими викликами". Це була розмова священиків, бібліотекарів, музикантів, громадських діячів про ролю бібліотек у сучасному світі й духовне виховання школярів та пізнання ними духовної музики. Під час засідання звучали духовні пісні у виконанні лавреата всеукраїнських та міжнародних конкурсів дитячого хору „Сузір'я" Київської дитячої музичної школи ч. 33 – вихованців

Заслуженого працівника культури й Відмінника освіти України Ірини Жданової та керівника молодшої групи хору Діани Жданової. Гостей з столиці представляла композитор Людмила Левченко-Бутуханова, котра виконала фортепіянний твір, присвячений сьогоднішньому дневі України. Гостей запросили до Краєзнавчого музею ім. Василя Кричевського ознайомитися з історією та нинішнім днем краю.

12 жовтня учасників заключного концерту фестивалю зустріли в музичному училищі ім. Миколи Лисенка. Працівники бібліотеки ім. І. Котляревського представили виставку музичної літератури й компакт-дисків, а також періодичного видання „Реґентська справа". Фестиваль провели в передодень Покрови Пресвятої Богородиці на ознаку пам'яті „Небесної сотні" та українських захисників, полеглих за рідну землю на східних кордонах у боях з російським аґресором.

До учасників і гостей фестивалю звернулася ведуча концерту, Заслужений працівник культури України Валентина Шемчук. Духовні пісні співали учні мистецьких шкіл, хористи заслуженого ансамблю пісні і танцю України „Лтава", народний вокальний ансамбль „Тисяча років музики", д-р Олена Байрак, хори Харківсько-Полтавської єпархії та парафії священомученика Кипріяна УАПЦ, художній керівник єпархіяльного хору, протодиякон Олександер Горай, вокальні ансамблі Великобагачанської, Зіньківської, Козельщинської, Комсомольської, Червонозаводської дитячих музичних шкіл, Полтавської малої академії мистецтв ім. Раїси Кириченко, дитячий хор „Сузір'я" і вокальний ансамбль „Фантазія" з київської школи ч. 33.

Учасники фестивалю виконували й твори, написані на поезії Тараса Шевченка. Співаки, музиканти й майстри слова отримали дипломи та подяки за збагачення духовної скарбниці українського народу. Усіх об'єднав зведений хор учасників у співі гимну фестивалю Тетяни Майданович та „Молитви за Україну".

Заключний концерт фестивалю „Небесні перевесла" в Полтаві. (Фото: Раїса Прокоф'єва)

Відкрили пам'ятник Юліянові Головінському

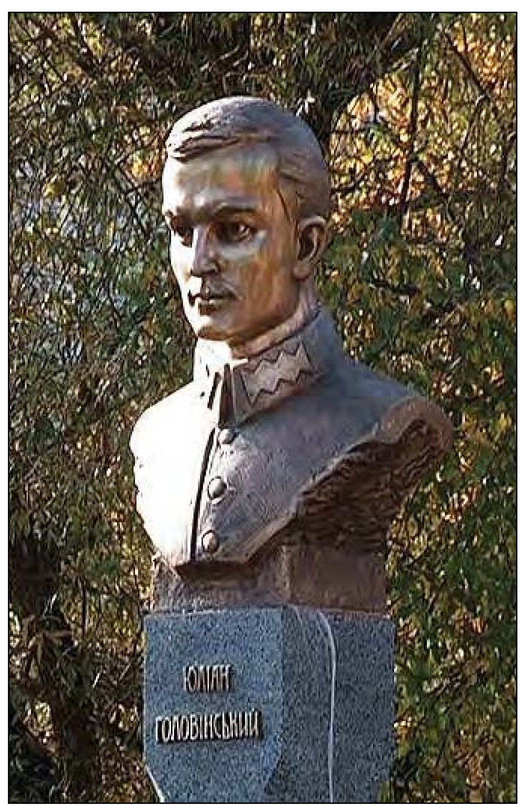
Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 12 жовтня відбулося урочисте відкриття пам'ятника провідникові Української військової організації (УВО), військовому і політичному діячеві Юліянові Головінському. Участь у заході взяли представники місцевої влади і громадськости.

Ю. Головінський (1894-1930) народився в містечку Радимно біля Перемишля (Польща). Навчався в українській гімназії у Львові. Під час Першої світової війни мобілізований до австрійської армії, воював на італійському фронті. Брав участь в українсько-польській війні 1918-1919 років, з лютого 1919 року командував 6-ою Равською бриґадою Української Галицької Армії, брав участь у поході на Київ.

Ю. Головінський був одним з засновників УВО, її бойовим референтом, крайовим комендантом УВО. У червні 1930 року на Празькій конференції ОУН-УВО призначений Крайовим провідником ОУН на Західньоукраїнських землях і Начальним комендантом УВО.

У вересні 1930 року Ю. Головінський був заарештований польською поліцією і убитий по дорозі з Бібрки до Великих Глібовичів. Похований на цвинтарі у Великих Глібовичах.

Пам'ятник Юліянові Головінському у Львові. (Фото: Марта Осадца)

Вітання до Української Громади

з нагоди новорічних і різдвяних свят

Дорогі Друзі,

Дорога Українська Громадо!

Від імені колективу Постійного представництва України при ООН та від себе особисто щиро вітаю вас з різдвяними і новорічними святами!

Нехай колядники засіють у ваших домівках злагоду і достаток, принесуть мир і любов, а Боже благословення береже ваші сім'ї.

Україна зустрічає новий рік з новими очікуваннями і сподіваннями. У нинішній доленосний для нашої держави час відродження українського духу, воскресіння національної сили і зміцнення власної держави, як ніколи, потребуватимуть нашої спільної допомоги і підтримки.

Упевнений, що в ці непрості часи, коли Україна зазнає безпрецедентних викликів і прямих зазіхань на суверенітет, територіальну цілісність і безпеку власних громадян, нам вдасться досягти нашої спільної мети – щоміцнішого утвердження незалежної, демократичної, європейської, Української держави у світі. Засвідчую глибоку повагу до вашої неухильної відданості справі обстоювання національних інтересів України.

Користуючись цією приємною нагодою, хотів би висловити вдячність за вашу незмінну увагу і підтримку роботи українських дипломатів в Організації Об'єднаних Націй.

Хай у новому 2014 році втіляться усі ваші добрі надії та сподівання, а між людьми пануватиме взаєморозуміння і християнська любов.

Добробуту та процвітання - Україні та Українському народові!

Веселих свят!

З глибокою повагою

Юрій Сергеєв

Посол, Постійний представник України

при Організації Об'єднаних Націй

„І будемо ходити...

(Закінчення зі стор. 1)

Павло говорить галатам: „Якже сповнився час, Бог послав свого Сина, що народився від жінки, народився під законом, щоб викупити тих, які під законом, щоб ми прийняли усиновлення" (4:4-5). Чи означає це, що все було ідеально? Аж ніяк! Деякі романтики хотять відзначити, що Ісус народився під час так званого „Пакс Романа", тобто „Римського миру". Зовні це, можливо, виглядало, ніби мир панував у всьому Римському світі, але цей лад підтримувався тільки спонзорованою Римською державою тактикою терору – такою тактикою, як розп'яття, до якого у кінцевому результаті буде засуджений Ісус, оскільки він вважався загрозою для того самого „Пакс Романа". Щоб не відстати від жорстокости римлян, жалюгідний монарх Ірод вдався до дітовбивства, коли зіштовхнувся з тією ж самою загрозою своїй владі від новонародженого, замовляючи вбивство кожної дитини чоловічої статі у віці до двох років. Такий був „Римський мир"; це не дивно, що люди кипіли гнівом під чоботом завойовника! Римляни і їхні маріонетки мали підстави побоюватися повстання.

Тож, як на рахунок „повноти часу"? Імовірну відповідь можна знайти у будь-якій з програм з 12 кроків – такій, як Анонімні Алкоголіки. Відповідно до ідеї 12 кроків, люди з шкідливими звичками часто не готові змінити своє життя, поки вони не „досягли дна", – іншими словами, поки їх життя не стало настільки поганим, що у них нема іншого шляху, як підніматися вгору. Можливо, у цей час на людей надходило прозріння. Хіба ви не чуєте їхніх благань, як вони моляться до Бога про полегшення словами Псалму 123?

До Тебе я підношу мої очі, до Тебе, що живеш на небі. Як очі слуг на руки свого пана і як слугині на руки господині, так наші очі дивляться на Господа, Бога нашого, поки не змилосердиться над нами. Помилуй нас, о Господи, помилуй! Бо надто ми наситились зневаги. Надто наситилася душа наша глузування ситих, зневаги гордих.

Саме до таких людей, прагнучих бути врятованими від насильства і безладу їхнього світу, ангели співали про мир.

Небагато змінилося за 2,000 років: у будь-якому разі, наші технології зробили нас більш ефективними у заподіянні смерти і хаосу. Тим не менше, ми наважуємося сміливо поєднати наші голоси у пісні ангелів, наполегливо відмовляючись зневіритися в обіцянці миру. Як ми це робимо, ми повинні пам'ятати, що світ не подарунок, який, як сніг, сходить з неба, щоб оновити землю і приховати рани, які ми нанесли. Швидше, це наше завдання, наше покликання. Як Папа Павло VI нагадує нам: „Якщо ви хочете миру, працюйте на справедливість". Пророк Ісая (2:3-5, 11:6-9) надає саме таку чудову візію людей, що змагаються разом за мир, який Бог надає для світу, а потім пожинають плоди своїх праць:

І сила народів піде туди, і скажуть: „Ходіте, вийдемо на гору Господню, в дім Бога Якова, і він покаже нам свої дороги, і будемо ходити його стежками, бо з Сіону закон вийде, і слово Господнє з Єрусалиму". І він судитиме народи, буде розсуджувати людей многих; вони перекують свої мечі на рала, а списи свої на серпи. Народ на народ не буде меча підіймати, і не вчитимуться більше воювати. Доме Якова, прийдіть, і будемо ходити в світлі Господнім! ...

Вовк буде жити вкупі з ягнятком, леопард біля козеняти лежатиме; телятко й левеня будуть пастися разом, і поганяти їх буде мала дитина. Корова й ведмедиця будуть пастися вкупі, маленькі їхні лежатимуть разочком, а лев, як віл, солому буде їсти. Немовля гратиметься коло нори гадюки, а малятко встромить руку в зміїну нору. На всій моїй святій горі зла не чинитимуть, ні шкоди, бо земля так буде повна знання Господа, як води покривають море.

„З маленькою дитиною, щоб провадити їх", – ах, так, новонароджений Князе світу. Нехай Його мир буде з усіма нами, і з нашим світом, як і у ці святкові дні, так і протягом усього наступного року.

+Високопреосвященний **Стефан Сорока,**
Митрополит Української Католицької Церкви у США, Архиєпископ Філядельфійський для Українців

+Преосвященний
Річард Семінак (автор), Єпископ Чикаґської епархії св. Миколая

+Преосвященний
Павло Хомницький, ЧСВВ,
Єпископ Стемфордської епархії

+Преосвященний **Богдан Данило**
Єпископ Пармської епархії св. Йосафата

+Преосвященний **Іван Бура**
Єпископ-Помічник Філядельфійський

Різдво 2014 року

З Різдвом Христовим і Новим Роком

вітаємо

родину, приятелів і клієнтів!

Марійка Дупляк
з родиною

COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

973-574-8800

Вже 43 роки обслуговуємо українську громаду в США

Радісних Свят Різдва Христового

та

Щасливого Нового 2015 року

родині, приятелям і клієнтам

бажають власники

АРКИ

Марійка і Микола Дробенко
з дітьми Христиною і Адріяном

89 E. 2nd Street, (near 1st Ave.)
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Щиросердечні побажання

РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

для української громади

засилає

DNIPRO LLC.

Tel.: (908) 241-2190 • (888) 336-4776

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Веселих Свят та Щасливого Нового Року

бажає

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ЛИТВИН І ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.), Union, NJ 07083
(908) 964-4222

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

КЛІЄНТАМ, ЗНАЙОМИМ і РОДИНІ

бажають

власники м'ясної крамниці

„OLYMPIC COMMUNITY MARKET"

НАТАЛІЯ ЛАЗІРКО, син ОЛЕГ з дружиною ГАННУСЕЮ
донечкою ХРИСТИНОЮ і сином АНДРІЙКОМ
донька НАТАЛКА з донею ІВАНКОЮ

OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 40th Street, Irvington, NJ
Tel.: (973) 375-3181 • Fax: (973) 375-2027

CSFCU

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"
у Клівленді, Огайо

з радістю вітає

Український народ у вільній Україні, Ієрархію і Духовенство Українських Церков, Проводи українських організацій в Україні та в діяспорі, Українську світову Кооперативну Раду та Централю Українських Кооператив Америки, всіх своїх членів, їхні родини та все українське громадянство

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Cleveland Selfrelianc FCU

6108 State Road, Parma, Ohio 44134	**(440) 884-9111**
3010 Charleston Ave., Loraion, Ohio 44055	**(440) 277-1901**
5553 Whipple Ave., # F, N. Canton, Ohio 44720	**(330) 305-0989**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

нашим покупцям і приятелям

бажає

EAST VILLAGE MEAT MARKET

М.Ю. БАЧИНСЬКИЙ

139 2nd Avenue (between 8th and 9th Streets) New York City • Tel.: (212) 228-5590

Найбільший у Ню-Йорку український м'ясний магазин пропонує широкий вибір вуджених домашніх ковбас та свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів української та европейської кухні.

The finest home-made American and European-style food.

В 20-ту річницю упокоєння Варвари Діберт

Оля Діберт-Матула

Моя мама Варвара Діберт народилася 8 листопада 1898 року в родині національно свідомого священика Антона Крамаренка і виростала на парафії в серці України – у трьох кілометрах від місця народження Тараса Шевченка, в селі Пединівка, Черкаська область. Її няня Харитина в молодості була кріпачкою того самого пана Енґельгарта, що і Т. Шевченко. Хоч баба Харитина не могла розписатися, а ставила хрестика, але Т. Шевченка не тільки боготворила, але багато його творів як – „Катерина", „Наймичка" та інші знала напам'ять і часто зачаровувала ними дітей і дорослих. Мала Варвара любила слухати казки та оповідання няні про гайдамаків і саме з уст няні пізнала твори Т. Шевченка та полюбила їх. Це мало великий вплив на її розвиток.

Св. п. Варвара Діберт

В. Діберт, як донька священика, закінчила Єпархіяльне училище в Києві і ще молоденькою почала вчителювати в 1916 році в містечку Кагарлик, на Київщині. Тут вона належала до сотні „Вільне козацтво". Цю сотню було призначено для охорони Уряду Директорії перед більшовицькими бандами, а також вона обороняла місцевий маєток і парк від пограбування селянами.

На прохання отамана Зеленого, Варвара зі своєю товаришкою дістали призначення передати Симонові Петлюрі документи до Кам'янця-Подільського. Зелений зі своїми повстанцями був готовий приєднатися до військ УНР, щоб спільно протистояти навалі большевицького війська. Але, на жаль, це рішення було зроблене запізно. Уряд УНР відступав і незабаром опинився інтернованим в Польщі.

Виконуючи завдання, Варвара Діберт подолала пішки далеку і небезпечну віддаль між Кагарликом і Кам'янцем-Подільським. Перебуваючи там, вона допомогала у військовому шпиталі, поки не захворіла на тиф, який панував серед військових. Мій тато також перебував в тому самому шпиталі звалений тифом, але вони познайомилися вже через рік, вчителюючи в Кагарлику.

Мама була свідком і учасницею Визвольних змагань 1917-1921 років. Вчителюючи в Кагарлику, вона одружилася в 1922 році з Василем Дібертом, свідомим громадським діячем-петлюрівцем, який був делеґований в березні 1917 року від українських робітників заводу „Арсенал" на збори організацій Києва. Тоді й була створена Центральна Рада, членом якої він став і належав до Комісії з виборів Президента УНР Михайла Грушевського.

Все життя в СРСР батьки мусіли приховувати своє минуле, міняючи місце проживання і навіть фах.

Згодом, працюючи і маючи двох дітей, Варвара Діберт закінчила вечірній курс Педагогічного інституту і працювала бібліотекарем-методистом в дитячій та юнацькій бібліотеці Києва.

Діберти пережили колективізацію, Голодомор, терор 1930-их років, німецьку окупацію в Києві, примусову працю в Німеччині та скитання в переселенчих таборах в повоєнній Німеччині.

Переїхавши до Америки в 1957 році, мама включилася в церковне та шкільне життя, вчителювала в парафіяльній школі при церкві св. Вознесіння в Нюарку, а від 1967 року – в Школі українознавства у Вашинґтоні. Вона належала до Шкільної ради при Консисторії Української Православної Церкви, брала активну участь в шкільних конференціях, реґулярно дописувала на педагогічні теми до журналів „Наша Школа", „Православне слово", „Віра", ліпила вареники, пекли пиріжки для парафіяльних пікніків і базарів, була вибрана Почесною членкою Сестрицтва.

Багато українських дітей, які вже самі стали батьками, завдячують своїй довголітній вчительці своїми знаннями і любов'ю до України та її історії, прагненням до самостійности України.

Переживши страхіття Голодомору 1932-1933 років, В. Діберт свідчила про ті події в Конґресі США, перед Конґресовою комісією, яку очолював Джеймс Мейс.

Мама свідчила в програмі „Голосу Америки" – „Вікно в Америку", яка була передана в Україну двічі – в травні 1993 року і повторно в листопаді 1995 року. Також свідчила через Світовий Конґрес Вільних Українців в 1987 році для Міжнародного суду в Гаазі. Її свідчення, перекладені на англійську мову, увійшли до посібника „Genocide in Ukraine 1932-1933 – Curriculum and Resource Guide for Educators", виданого УККА для вживання вчителями і учнями середніх шкіл в штатах Ню-Йорк та Ню-Джерзі.

Св. п. В. Діберт з Україною в серці пройшла все своє трудолюбне життя. Завжди лагідна і доброзичлива, вона не закопала своїх талантів, даних їй Богом, а помножила їх і віддала на службу своєї Родини, Батьківщини і Рідної Церкви.

Упокоїлася 12 квітня 1994 року і похована в Савт-Бавнд-Бруці, Ню-Джерзі.

Спи спокійно, дорога мамо!

Пам'ять про Твої добрі діла буде завжди серед нас!

Померла Валентина Рубан

КИЇВ. – Мистецтвознавча наука зазнала значної втрати: на 74-му році життя 5 грудня завершився земний шлях Валентини Рубан – відомого мистецтвознавця, визначної талановитої дослідниці українського образотворчого мистецтва.

Св. п. Валентина Рубан

В. Рубан – доктор мистецтвознавства, член-кореспондент Національної Академії Мистецтв України, Заслужений діяч мистецтв України, член Національної спілки художників України, лавреат ряду нагород.

В. Рубан народилася 30 червня 1940 року в селі Хлібодарівка Донецької области, з відзнакою закінчила Київський державний художній інститут, навчалася в аспірантурі Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнографії ім. Максима Рильського Академії Наук України та відтоді працювала в інституті.

Перша її монографія у 1974 році започаткувала дослідження однієї з пріоритетних тем – про українське портретне малярство. Потім вийшла у світ низка праць, присвячених цьому жанрові української культури. Доба Незалежности відкрила нову сторінку в науковій діяльності В. Рубан, яка вивчила невідомі, мало досліджені досягнення українських художників, а також образотворче мистецтво українських церков. 1991 року вийшло друком дослідження про Анатолія Петрицького, а 1994 року – „Живопис храмів України. Образ Богородиці в українському малярстві". Капітальна праця „Кричевські і українська художня культура. Василь Кричевський" вийшла 2004 року.

Значним внеском В. Рубан в сучасне мистецтвознавство є розлогі розділи до „Історії українського мистецтва" у п'яти томах, її участь в колективному багатотомному виданні „Історія української культури". В. Рубан була удостоєна звання Державної премії в галузі науки і техніки.

В. Рубан створила, виплекала і очолила прекрасну сім'ю: дала життя двом синам, дочекалася онуків, що складало предмет її особливої радости, ніжности й великого людського щастя.

Ми прощаємося з нашою видатною сучасницею і висловлюємо великий жаль і найглибші співчуття сім'ї й родині.

Вічна їй пам'ять!

Оксана Шевчук, заступник директора Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнографії ім. Максима Рильського Академії Наук України.

Ділимось сумною вісткою, що 29 листопада 2014 року, після довгої і тяжкої недуги відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. Ірко Дольницький

„Дулька"

довголітній член станиці Торонто.

Залишив у смутку 31-ий курінь Вовкулаків

Опечаленій дружині Ромі та родині складаємо вислови співчуття

Вічна Йому пам'ять

Гав-гу! Пу-гу!

Провід Вовкулаків

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 22 травня 2014 р. відійшов з цього світу наш найдорожчий чоловік, тато і дідо

св. п. РОМАН ВОЛЧУК

В імені моїм і всієї родини складаю щиру подяку о. Ярославові Курпелеві за похоронні відправи в церкві Христа Царя у Філядельфії і на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо родині, усім приятелям та знайомим, що прийшли помолитися разом з нами за спокій душі св. п. Романа, як також за всі писемні й усні вислови співчуття, що улегшили нам тяжкі хвилини розлуки з Романом. Сердечно дякуємо інж. Петрові Гевка з Товариства Інженерів у Філядельфії за гарний нарис життя і працю Романа, як також пластовим друзям з Ватаги Бурлаків Данилові Захарчукові і Романові Гаврилюкові за теплі спомини з пластування і молодечих літ. Дякуємо похоронному заведенню Флечер-Насевич за взірцеве переведення похорону. Наша від серця вдячність всім за пожертви в пам'ять найдорощого чоловіка, тата і діда.

КВІТИ:
Марта, Славко і Катя Чарториські, Ігор, Амі, Аніка і Ава Волчук, Петро І Ілона Шиприкевич, Ellyn Sullivan, MHE Creative Design, NY, Даря Франкен і Louisa Gargiulo.

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ:
Олександер і Іванна Білик, Методій Борецький, Лідія Бук, Оксана Волчук, Оксана Гораєцька, Ірена і Микола Зварич, Марта Озарків, Christine Sapienza, Христина Сокол, Ляриса Стеблій, Роман і Марія Циган, Христина Чорпіта, Христина Шиприкевич, Марта Яримович

НА ПЛАСТ В УКРАЇНІ:

200 Андрій і Елисавета Баран
100 Український Інвестиційний Клюб у Філяделфії
по 50 Стефан і Анна Макух, Лариса Заіка
10 Христина Шиприкевич

НА ПЛАСТ - ВАТАГА БУРЛАКІВ - КАРПАТСЬКА ПОЛОНИНА

250 Богдан Курилко
по 100 Богдан Целевич, Володимир Шарко
50 Оксана Волчук, Христина Ференцевич, Роман Ференцевич

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню-Йорку

50 67 Відділ СУА у Філадельфії

НА УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

1,000 Марта Шиприкевич Волчук
100 Аріадна і Орест Федаш
по 50 Юрій і Патриція Савчак, Богдан і Христина Турченюк

НА УКРАЇНСЬКУ БІБЛЬОТЕКУ в УОКЦ

по 100 Андрій і Мотрія Головінські, Наталія Коропецька, Анна Максимович, Олександер і Раїса Михалюк, Вячеслав і Руц Нікіш, Роман і Лідія Процик, Авра Слюзарчук, Марта Тарнавська.
50 Мирон і Славомира Білас, Ірена Бучковська, Вікторія і Маріанна Вакуловські, Оксана Волчук Юрій Данилів, Ярослав і Надія Заліпські, Володимир і Олена Карпніч, Віра Кліпі, Тоня Кузменко, Оксана Мандибур, Борис і Ніла Павлюк, Ріта Послушна
30 Христина Чорпіта, Ірена Щерба
25 Юрій і Оксана Тарасюк
20 Христина Шиприкевич, Robert і Shiela Johnson

Щиро дякуємо.

Дружина Марта з родиною

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 9 грудня 2014 року, на 87-му році життя у Чікаґо відійшов у вічність

св. п.

Анатолій Коломиєць

найдорожчий чоловік, батько, дідо, і брат
художник, український патріот, шляхетна й добра людина.
Народився 12 лютого 1927 року
у Кобеляках, Полтавська область, Україна.

Залишив у глибокому смутку:

дружину - Любу
доньку - Марту з чоловіком Данилом Яневським
сина - Андрія із дружиною Зоряною та дітьми Дем'яном, Мар'яною, Інесою і Максимом
брата - Юрія з дружиною Александрою
племінника - Анатолія з дружиною Феліцією
племінницю - Тамару з чоловіком Міхаелем Ампульським та сином Адамом з дружиною Тифані
племінницю - Таїсу з чоловіком Робертом Ампульським та дітьми Віктором і Валентиною
швагра - Олега Каравана з дружиною Іванкою та донькою Танею з чоловіком Романом Куропасем і дітьми Максимом, Катею, Зоряною та Ізабелою та сином Григорієм з дружиною Адріяною і дітьми Миколою та Олександром
сватів - Левка і Віру Ременюків з родиною
ближчу і дальшу родину в Америці та в Україні.

Панахида була відправлена у неділю, 14 грудня, о 5-ій годині вечора в похоронному заведенні Muzyka Funeral Home, 2157 W Chicago Ave., Chicago, Il.

Похорон відбувся у понеділок, 15 грудня, о годині 10 ранку в Українській православній катедрі св. Володимира в Чікаґо

Поховання на цвинтарі Elmwood у River Grove, IL.

Замість квітів родина просить складати пожертви на:

- Українську Православну Церкву Київського Патріярхату
- Фундацію Українського Геноциду – США
- Український Національний Музей у Чікаґо

Вічная пам'ять!

Ділимося сумною вісткою,
що після довгої недуги, 25 листопада 2014 року
у Бофало, Н. Й., відійшла у вічність
наша найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

св. п.

Орися Мирослава Перейма

з дому Савчук

народжена 26 червня 1919 року
в місті Городенка, тоді Станиславівського повіту,
Західня Україна.

Панахида відбулася 28 листопада 2014 року в похоронному заведенні П'єчак-Климечко у Бофало.

Похоронні відправи відбулися 29 листопада в Українській католицькій церкві св. Миколая і на цвинтарі Mt. Calvary, Бофало, Н. Й.

У глибокому смутку залишились:

сини Роман Породко з дружиною Оксаною
Ігор Перейма
донька Марта Перейма
внучка д-р Лісся Мельничук з чоловіком Марком
правнук Олесь Мельничук.

Вічна Їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійної, просимо бажаючих складати пожертви на:

- St. Nicholas Ukrainian Catholic Church, 308 Fillmore Avenue, Buffalo, NY 14206;
- Ukrainian National Women's League of America (UNWLA), 203 Second Avenue, New York, NY 10003;
- Plast Ukrainian Scouting Organization (PLAST USO) 700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046